

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

11 mai 2020

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2020/C 161/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 161/02 Cauza C-10/18 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2020 – Mowi ASA, fostă Marine Harvest ASA/Comisia Europeană [Recurs – Concurență – Controlul concentrărilor între întreprinderi – Regulamentul (CE) nr. 139/2004 – Articolul 4 alineatul (1) – Obligația de notificare prealabilă a concentrărilor – Articolul 7 alineatul (1) – Obligația de suspendare – Articolul 7 alineatul (2) – Excepție – Noțiunea de „concentrare unică” – Articolul 14 alineatul (2) – Decizie de impunere a unor amenzi pentru punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare înainte de notificarea și de autorizarea acesteia – Principiul ne bis in idem – Principiul deducerii – Concurs de infracțiuni] 2

2020/C 161/03 Cauza C-125/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 3 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona- Spania) – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA (Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de împrumut ipotecar – Rată variabilă a dobânzii – Indice de referință aplicat împrumuturilor ipotecare ale caselor de economii – Indice care decurge dintr-un act cu putere de lege sau dintr-un act administrativ – Introducere unilaterală de către profesionist a unei asemenea clauze – Controlul transparenței exercitat de instanța națională – Consecințele constatării caracterului abuziv al clauzei) 2

2020/C 161/04	Cauzele conexe C-155/18 P – C-158/18 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2020 – Tulliallan Burlington Ltd/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Burlington Fashion GmbH [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Mărcile verbale și figurative „BURLINGTON” – Opoziție a titularului mărcilor verbale și figurative anterioare „BURLINGTON” și „BURLINGTON ARCADE” – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Risc de confuzie – Aranjamentul de la Nisa – Clasa 35 – Noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul” – Articolul 8 alineatul (4) – Utilizare abuzivă – Articolul 8 alineatul (5) – Renumere – Criterii de apreciere – Similitudine între produse și servicii – Respingerea opoziției]	3
2020/C 161/05	Cauza C-183/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku – Polonia) – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku (Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Cooperare judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2005/214/JAI – Recunoașterea și executarea sancțiunilor financiare impuse persoanelor juridice – Transpunere incompletă a unei decizii-cadru – Obligația de interpretare conformă a dreptului național – Domeniu de aplicare)	4
2020/C 161/06	Cauza C-211/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Idealmed III – Serviços de Saúde SA/Autoridade Tributária e Aduaneira [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (b) – Scutiri – Spitalizare și îngrijire medicală – Spitale – Prestații furnizate în condiții sociale comparabile celor aplicabile organismelor de drept public – Articolele 377 și 391 – Derogări – Posibilitatea de a opta pentru impozitare – Menținerea impozitării – Modificarea condițiilor de desfășurare a activității]	5
2020/C 161/07	Cauza C-240/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 27 februarie 2020 – Constantin Film Produktion GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 7 alineatul (1) litera (f) – Motiv absolut de refuz – Marcă contrară bunelor moravuri – Semnul verbal „Fack Ju Göhte” – Respingerea cererii de înregistrare]	6
2020/C 161/08	Cauza C-328/18 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2020 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală/Equivalenza Manufactory, SL [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Risc de confuzie – Aprecierea similitudinii semnelor în conflict – Apreciere globală a riscului de confuzie – Luarea în considerare a condițiilor de comercializare – Neutralizarea unei similitudini fonetice prin diferențele vizuale și conceptuale – Condițiile neutralizării]	6
2020/C 161/09	Cauza C-586/18 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 martie 2020 – Buonotourist Srl/Comisia Europeană, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) [Recurs – Concurență – Ajutoare de stat – Întreprindere care exploatează rețele de rute pentru autobuze în Regiunea Campania (Italia) – Compensatie pentru obligații de serviciu public plătite de autoritățile italiene în urma unei decizii a Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) – Decizie a Comisiei Europene prin care măsura de ajutor este declarată ilegală și incompatibilă cu piața internă]	7
2020/C 161/10	Cauza C-587/18 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 martie 2020 – CSTP Azienda della Mobilità SpA/Comisia Europeană, Asstra Associazione Trasporti [Recurs – Concurență – Ajutoare de stat – Întreprindere care exploatează rețele de rute pentru autobuze în Regiunea Campania (Italia) – Compensatie pentru obligații de serviciu public plătite de autoritățile italiene în urma unei decizii a Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) – Decizie a Comisiei Europene prin care măsura de ajutor este declarată ilegală și incompatibilă cu piața internă]	7

2020/C 161/11	Cauza C-655/18: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 4 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Teritorialna direktsia „Severna morska” kam Agentsia Mitnitsi, succesoare în drepturi a Mitnitsa Varna/„Schenker” EOOD [Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Sustragere de sub supravegherea vamală – Furt de mărfuri plasate sub regimul de antrepozitare vamală – Articolul 242 – Persoana responsabilă pentru sustragere – Titularul autorizației de antrepozit vamal – Sancțiune pentru încălcarea reglementării vamale – Articolul 42 – Obligație de plată a unei sume care corespunde valorii mărfurilor lipsă – Cumul cu o sancțiune pecuniară – Proportionalitate]	8
2020/C 161/12	Cauza C-766/18 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2020 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), M. J. Dairies EOOD [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Opoziție – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Risc de confuzie – Criterii de apreciere – Aplicabilitate în cazul unei mărci anterioare colective – Interdependență între similitudinea mărcilor în conflict și cea a produselor sau serviciilor desemnate de aceste mărci]	9
2020/C 161/13	Cauza C-34/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Servicii de telecomunicații – Punerea în aplicare a operării de rețele deschise de telecomunicații – Directiva 97/13/CE – Taxe și redevențe aplicabile licențelor individuale – Regim tranzitoriu care instituie o redevență pe lângă cele autorizate de Directiva 97/13/CE – Autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri a unei instanțe superioare considerate contrare dreptului Uniunii)	9
2020/C 161/14	Cauza C-48/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – X-GmbH/Finanzamt Z [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (c) – Scutiri – Prestații de îngrijiri medicale în exercitarea profesiunilor medicale și paramedicale – Prestații prin telefon – Prestații furnizate de asistenți medicali și de personal medical de specialitate]	10
2020/C 161/15	Cauza CauzaC-69/19 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 martie 2020 – Credito Fondiario SpA/Comitetul unic de rezoluție, Republica Italiană, Comisia Europeană [Recurs – Uniunea economică și monetară – Uniune bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Comitetul unic de rezoluție (SRB) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Stabilirea contribuției ex ante pentru anul 2016 – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Tardivitate – Excepție de nelegalitate – Inadmisibilitate vădită]	11
2020/C 161/16	Cauza C-135/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Pensionsversicherungsanstalt/CW [Trimitere preliminară – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Coordonarea sistemelor de securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolele 3 și 11 – Domeniu de aplicare material – Prestații care intră în domeniul de aplicare al acestui regulament – Calificare – Prestație de boală – Indemnizație de invaliditate – Ajutor de șomaj – Persoană care nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială dintr-un stat membru după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru – Cerere prin care se solicită beneficiul unei alocații de reabilitare în fostul stat membru de reședință și de muncă – Refuz – Stabilirea legislației aplicabile]	12
2020/C 161/17	Cauza C-298/19: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 27 februarie 2020 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 91/676/CEE – Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole – Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor – Nepunere în aplicare – Articolul 260 alineatul (2) TFUE – Sancțiuni pecuniare – Sumă forfetară)	12

2020/C 161/18	Cauza C-75/19: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Mureș – România) – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 93/13/CEE – Contracte încheiate cu consumatorii – Credit de consum – Procedură de executare silită – Termen de 15 zile de la comunicarea procedurii de executare silită pentru invocarea caracterului abuziv al unei clauze)	13
2020/C 161/19	Cauza C-376/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Blagoevgrad (Bulgaria) la 13 mai 2019 – „MAK TURS” AD/Direktor na Direksia „Inspeksia po truda”, Blagoevgrad	14
2020/C 161/20	Cauza C-571/19: Recurs introdus la 24 iulie 2019 de EMB Consulting SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 23 mai 2019 în cauza T-107/17, Frank Steinhoff și alții/Banca Centrală Europeană	14
2020/C 161/21	Cauza C-670/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la 10 septembrie 2019 – Gardinia Home Decor GmbH/Hauptzollamt Ulm	14
2020/C 161/22	Cauza C-835/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 18 noiembrie 2019 – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po	15
2020/C 161/23	Cauza C-886/19 P: Recurs introdus la 3 decembrie 2019 de Pink Lady America LLC împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 24 septembrie 2019 în cauza T-112/18, Pink Lady America/OCSP	16
2020/C 161/24	Cauza C-892/19 P: Recurs introdus la 29 noiembrie 2019 de Camelia Manéa împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 12 septembrie 2019 în cauza T-225/18, Manéa/CdT	16
2020/C 161/25	Cauza C-902/19 P: Recurs introdus la 10 decembrie 2019 de Esim Chemicals GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 9 octombrie 2019 în cauza T-713/18, Esim Chemicals/EUIPO	17
2020/C 161/26	Cauza C-920/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 16 decembrie 2019 – Fluctus s.r.o. și alții	17
2020/C 161/27	Cauza C-924/19. sz. ügy: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 18 decembrie 2019 – FMS/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság și Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	18
2020/C 161/28	Cauza C-925/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 18 decembrie 2019 – SA și SA junior/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság și Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	20
2020/C 161/29	Cauza C-932/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Győri Ítéltábla (Ungaria) la 20 decembrie 2019 – JZ/OTP Jelzálogbank Zrt. și alții	22

2020/C 161/30	Cauza C-10/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 10 ianuarie 2020 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH	23
2020/C 161/31	Cauza C-17/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia) la 14 ianuarie 2020 – MC/U.T.G. – Prefettura di Foggia	24
2020/C 161/32	Cauza C-18/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 16 ianuarie 2020 – XY	24
2020/C 161/33	Cauza C-30/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Spania) la 22 ianuarie 2020 – RH/AB Volvo și alții	25
2020/C 161/34	Cauza C-31/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Alicante (Spania) la 22 ianuarie 2020 – Bankia S.A./SI	25
2020/C 161/35	Cauza C-32/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte di appello di Napoli (Italia) la 22 ianuarie 2020 – TJ/Balga Srl	26
2020/C 161/36	Cauza C-33/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Ravensburg (Germania) la 23 ianuarie 2020 – UK/Volkswagen Bank GmbH	27
2020/C 161/37	Cauza C-40/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 27 ianuarie 2020 – AQ, BO, CP/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	28
2020/C 161/38	Cauza C-44/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 27 ianuarie 2020 – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE	29
2020/C 161/39	Cauza C-47/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 28 ianuarie 2020 – F./Stadt Karlsruhe	30
2020/C 161/40	Cauza C-53/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 3 februarie 2020 – Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein e.V.	31
2020/C 161/41	Cauza C-60/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 5 februarie 2020 – VAS „Latvijas dzelzceļš”/Valsts dzelzceļa administrācija	31
2020/C 161/42	Cauza C-67/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 10 februarie 2020 – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/M.M.	32
2020/C 161/43	Cauza C-68/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 10 februarie 2020 – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/Dna. C.	33
2020/C 161/44	Cauza C-69/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 10 februarie 2020 – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/Dna. C.	33

2020/C 161/45	Cauza C-76/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 12 februarie 2020 – „BalevBio” EOOD/Teritorialna direktsia Severna morskă, Agentsia „Mitnitsi”	34
2020/C 161/46	Cauza C-84/20 P: Recurs introdus la 14 februarie 2020 de Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 11 decembrie 2019 în cauza T-547/19, Archimandritis Sarantis Sarantos și alții/Parlamentul și Consiliul	35
2020/C 161/47	Cauza C-88/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal correctionnel de Bordeaux (Franța) la 20 februarie 2020 – Procureur de la République/ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ	36
2020/C 161/48	Cauza C-90/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Højesteret (Danemarca) la 24 februarie 2020 – Apcoa Parking Danmark A/S/Skatteministeriet	37
2020/C 161/49	Cauza C-104/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) la 27 februarie 2020 – SD/Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, acționând în calitate de lichidator judiciar al Régie des Quartiers de Tubize ASBL	37
2020/C 161/50	Cauza C-106/20 P: Recurs introdus la 25 februarie 2020 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 19 decembrie 2019 în cauza T-14/18, Republica Elenă/Comisia Europeană	38
2020/C 161/51	Cauza C-107/20 P: Recurs introdus la 26 februarie 2020 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 19 decembrie 2019 în cauza T-295/18, Republica Elenă/Comisia Europeană	39
2020/C 161/52	Cauza C-109/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 27 februarie 2020 – Republica Polonă/PL Holdings Sàrl	40
2020/C 161/53	Cauza C-112/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d’État (Belgia) la 28 februarie 2020 – M. A./État belge	40
2020/C 161/54	Cauza C-117/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d’appel de Bruxelles (Belgia) la 3 martie 2020 – bpost SA/Autorité belge de la concurrence	41
Tribunalul		
2020/C 161/55	Cauza T-92/20: Acțiune introdusă la 14 februarie 2020 – Fryč/Comisia	42
2020/C 161/56	Cauza T-123/20: Acțiune introdusă la 20 februarie 2020 – Sciessent/Comisia	44
2020/C 161/57	Cauza T-131/20: Acțiune introdusă la 27 februarie 2020 – IR/Comisia	45
2020/C 161/58	Cauza T-132/20: Acțiune introdusă la 28 februarie 2020 – NEC Oncoimmunity/EASME	46
2020/C 161/59	Cauza T-134/20: Acțiune introdusă la 27 februarie 2020 – Huhtamaki/Comisia	47
2020/C 161/60	Cauza T-135/20: Acțiune introdusă la 28 februarie 2020 – Vulkan Research and Development/EUI-PO – Ega (EGA Master)	48

2020/C 161/61	Cauza T-136/20: Acțiune introdusă la 2 martie 2020 – Ardex/EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)	49
2020/C 161/62	Cauza T-139/20: Acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia/Comisia	49
2020/C 161/63	Cauza T-140/20: Acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia – Home Appliance Europe/Comisia	50
2020/C 161/64	Cauza T-141/20: Acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia – Home Appliance Europe/Comisia	51
2020/C 161/65	Cauza T-142/20: Acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia/Comisia	52
2020/C 161/66	Cauza T-144/20: Acțiune introdusă la 5 martie 2020 – Guangxi Xin Fu Yuan/Comisia	53

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 161/01)

Ultima publicație

JO C 137, 27.4.2020

Publicații anterioare

JO C 129, 20.4.2020

JO C 114, 6.4.2020

JO C 103, 30.3.2020

JO C 95, 23.3.2020

JO C 87, 16.3.2020

JO C 77, 9.3.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2020 – Mowi ASA, fostă Marine Harvest ASA/Comisia Europeană

(Cauza C-10/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Concurență – Controlul concentrărilor între întreprinderi – Regulamentul (CE) nr. 139/2004 – Articolul 4 alineatul (1) – Obligația de notificare prealabilă a concentrărilor – Articolul 7 alineatul (1) – Obligația de suspendare – Articolul 7 alineatul (2) – Exceptare – Noțiunea de „concentrare unică” – Articolul 14 alineatul (2) – Decizie de impunere a unor amenzi pentru punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare înainte de notificarea și de autorizarea acesteia – Principiul ne bis in idem – Principiul deducerii – Concurs de infrațiuni]

(2020/C 161/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mowi ASA, fostă Marine Harvest ASA (reprezentant: R. Subiotto, QC)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: M. Farley și F. Jimeno Fernández, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Mowi ASA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 3 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona- Spania) – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA

(Cauza C-125/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de împrumut ipotecar – Rată variabilă a dobânzii – Indice de referință aplicat împrumuturilor ipotecare ale caselor de economii – Indice care decurge dintr-un act cu putere de lege sau dintr-un act administrativ – Introducere unilaterală de către profesionist a unei asemenea clauze – Controlul transparenței exercitat de instanța națională – Consecințele constatării caracterului abuziv al clauzei)

(2020/C 161/03)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Marc Gómez del Moral Guasch

Pârâtă: Bankia SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestei directive clauza dintr-un contract de împrumut ipotecar încheiat între un consumator și un profesionist, care prevede că rata dobânzii aplicabile împrumutului se bazează pe unul dintre indicii de referință oficiali prevăzuți de reglementarea națională care pot fi aplicați de instituțiile de credit împrumuturilor ipotecare, atunci când această reglementare nu prevede nici aplicarea imperativă a acestui indice, independent de alegerea părților, nici aplicarea supletivă a acestuia, în lipsa unui acord diferit între aceleași părți.
- 2) Directiva 93/13, în special articolul 4 alineatul (2) și articolul 8 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că o instanță a unui stat membru este obligată să controleze caracterul clar și inteligibil al unei clauze contractuale privind obiectul principal al contractului, independent de transpunerea articolului 4 alineatul (2) din această directivă în ordinea juridică a acestui stat membru.
- 3) Directiva 93/13, în special articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că, pentru a respecta cerința de transparență a unei clauze contractuale prin care se stabilește o rată variabilă a dobânzii în cadrul unui contract de împrumut ipotecar, această clauză trebuie nu numai să fie inteligibilă pe plan formal și gramatical, ci și să permită ca un consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, să fie în măsură să înțeleagă funcționarea concretă a modului de calcul al acestei rate și să evalueze, astfel, pe baza unor criterii precise și inteligibile, consecințele economice, potențial semnificative, care rezultă dintr-o asemenea clauză privind obligațiile sale financiare. Constituie elemente deosebit de pertinente pentru aprecierea pe care instanța națională trebuie să o efectueze în această privință, pe de o parte, împrejurarea că elementele principale referitoare la calcularea acestei rate sunt ușor accesibile oricărei persoane care intenționează să contracteze un împrumut ipotecar, ca urmare a publicării modului de calcul al ratei respective, precum și, pe de altă parte, furnizarea de informații cu privire la evoluția trecută a indicelui pe baza căruia se calculează aceeași rată.
- 4) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, în cazul nulității unei clauze contractuale abuzive prin care se stabilește un indice de referință pentru calcularea dobânzilor variabile ale unui împrumut, instanța națională să substituie acest indice cu un indice legal, aplicabil în lipsa unui acord contrar al părților la contract, în măsura în care contractul de împrumut ipotecar în cauză nu poate continua să existe în cazul eliminării clauzei abuzive menționate, iar anularea în ansamblu a acestui contract ar expune consumatorul la consecințe deosebit de prejudiciabile.

(¹) JO C 152, 30.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2020 – Tulliallan Burlington Ltd/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Cauzele conexate C-155/18 P – C-158/18 P) (¹)

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Mărcile verbale și figurative „BURLINGTON” – Opoziție a titularului mărcilor verbale și figurative anterioare „BURLINGTON” și „BURLINGTON ARCADE” – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Risc de confuzie – Aranjamentul de la Nisa – Clasa 35 – Noțiunea de „servicii de vânzare cu amănuntul” – Articolul 8 alineatul (4) – Utilizare abuzivă – Articolul 8 alineatul (5) – Renumă – Criterii de apreciere – Similitudine între produse și servicii – Respingerea opoziției]

(2020/C 161/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Tulliallan Burlington Ltd (reprezentant: A. Norris, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: M. Fischer și D. Botis, agenți), Burlington Fashion GmbH (reprezentant: A. Parr, Rechtsanwältin)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârile Tribunalului Uniunii Europene din 6 decembrie 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, nepublicată, EU:T:2017:872), Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, nepublicată, EU:T:2017:871) și Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, nepublicată, EU:T:2017:870).
- 2) Anulează Deciziile Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 ianuarie 2016 (cauzele R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 și R 1635/2013-4), referitoare la patru proceduri de opoziție între Tulliallan Burlington Ltd și Burlington Fashion GmbH.
- 3) Obligă Burlington Fashion GmbH și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) să suporte, în cote egale, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Tulliallan Burlington Ltd, aferente atât procedurilor în primă instanță în cauzele T-120/16-T-123/16, cât și celor ale recursurilor.

(¹) JO C 240, 9.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku – Polonia) – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Cauza C-183/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Cooperare judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2005/214/JAI – Recunoașterea și executarea sancțiunilor financiare impuse persoanelor juridice – Transpunere incompletă a unei decizii-cadru – Obligația de interpretare conformă a dreptului național – Domeniu de aplicare)

(2020/C 161/05)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Părțile din procedura principală

Reclamante: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Pârâtă: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

cu participarea: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Dispozitivul

- 1) Noțiunea de „persoană juridică”, ce figurează în special la articolul 1 litera (a) și la articolul 9 alineatul (3) din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretată în raport cu dreptul statului emitent al deciziei prin care se aplică o sancțiune financiară.

- 2) Decizia-cadru 2005/214, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, trebuie interpretată în sensul că nu impune unei instanțe a unui stat membru să lase neaplicată o dispoziție a dreptului național incompatibilă cu articolul 9 alineatul (3) din Decizia-cadru 2005/214, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, întrucât această dispoziție este lipsită de efect direct. Cu toate acestea, instanța de trimitere este obligată să procedeze, în cea mai mare măsură posibilă, la o interpretare conformă a dreptului național pentru a asigura un rezultat compatibil cu finalitatea urmărită de Decizia-cadru 2005/214, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299.

(¹) JO C 221, 25.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Idealmed III – Serviços de Saúde SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-211/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (b) – Scutiri – Spitalizare și îngrijire medicală – Spitale – Prestații furnizate în condiții sociale comparabile celor aplicabile organismelor de drept public – Articolele 377 și 391 – Derogări – Posibilitatea de a opta pentru impozitare – Menținerea impozitării – Modificarea condițiilor de desfășurare a activității]

(2020/C 161/06)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Idealmed III – Serviços de Saúde SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

- 1) Articolul 132 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că autoritățile competente ale unui stat membru pot lua în considerare, pentru a stabili dacă prestațiile de îngrijire medicală furnizate de un spital privat, care au un caracter de interes general, sunt asigurate în condiții sociale comparabile celor aplicabile organismelor de drept public, în sensul aceleiași dispoziții, faptul că aceste prestații sunt furnizate în cadrul unor convenții încheiate cu autorități publice ale acestui stat membru, la prețuri stabilite prin aceste convenții și ale căror costuri sunt acoperite în parte de instituțiile de asigurări sociale din statul membru respectiv.
- 2) Articolul 391 din Directiva 2006/112 coroborat cu articolul 377 din aceasta și cu principiile încrederii legitime, securității juridice și neutralității fiscale trebuie interpretat în sensul că nu se opune scutirii de taxa pe valoarea adăugată a prestațiilor de îngrijire medicală furnizate de un spital privat care intră în domeniul de activitate al articolului 132 alineatul (1) litera (b) din această directivă ca urmare a unei modificări a condițiilor de desfășurare a activităților sale, ce a intervenit de când a optat pentru regimul de impozitare prevăzut de reglementarea națională a statului membru în cauză, care stabilește obligația oricărei persoane impozabile ce efectuează o asemenea alegere de a rămâne supusă regimului respectiv pentru o anumită perioadă, atunci când un asemenea termen nu a expirat încă.

(¹) JO C 240, 9.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 27 februarie 2020 – Constantin Film Produktion GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-240/18) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 7 alineatul (1) litera (f) – Motiv absolut de refuz – Marcă contrară bunelor moravuri – Semnul verbal „Fack Ju Göhte” – Respingerea cererii de înregistrare]

(2020/C 161/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Constantin Film Produktion GmbH (reprezențanți: E. Saarmann și P. Baronikians, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO): (reprezentant: D. Hanf, agent)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 24 ianuarie 2018, Constantin Film Produktion/EUIPO (Fack Ju Göhte) (T-69/17, nepublicată, EU:T:2018:27).
- 2) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală din 1 decembrie 2016 (cauza R 2205/2015-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal „Fack Ju Göhte” ca marcă a Uniunii Europene.
- 3) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Constantin Film Produktion GmbH, aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-69/17, cât și procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2020 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală/Equivalenza Manufactory, SL

(Cauza C-328/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Risc de confuzie – Aprecierea similitudinii semnelor în conflict – Apreciere globală a riscului de confuzie – Luarea în considerare a condițiilor de comercializare – Neutralizarea unei similitudini fonetice prin diferențele vizuale și conceptuale – Condițiile neutralizării]

(2020/C 161/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: J.F. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedură: Equivalenza Manufactory, SL (reprezențanți: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal și E. Armero Lavie, abogados)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 7 martie 2018, Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (T-6/17, nepublicată, EU:T:2018:119).

- 2) Respinge acțiunea în anulare introdusă de Equivalenza Manufactory în fața Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-6/17.
- 3) Equivalenza Manufactory SL suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-6/17, cât și procedurii de recurs, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) aferente aceluiași proceduri.

(¹) JO C 341, 24.9.2018.

**Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 martie 2020 – Buonotourist Srl/Comisia Europeană,
Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)**

(Cauza C-586/18 P) (¹)

*[Recurs – Concurență – Ajutoare de stat – Întreprindere care exploatează rețele de rute pentru autobuze în
Regiunea Campania (Italia) – Compensație pentru obligații de serviciu public plătită de autoritățile
italiene în urma unei decizii a Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) – Decizie a Comisiei Europene
prin care măsura de ajutor este declarată ilegală și incompatibilă cu piața internă]*

(2020/C 161/09)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Buonotourist Srl (reprezentanți: M. D'Alberti și L. Visone, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, P.-J. Loewenthal și L. Armati, agenți), Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (reprezentant: M. Malena, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Buonotourist Srl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 399, 5.11.2018.

**Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 martie 2020 – CSTP Azienda della Mobilità SpA/Comisia
Europeană, Asstra Associazione Trasporti**

(Cauza C-587/18 P) (¹)

*[Recurs – Concurență – Ajutoare de stat – Întreprindere care exploatează rețele de rute pentru autobuze în
Regiunea Campania (Italia) – Compensație pentru obligații de serviciu public plătită de autoritățile
italiene în urma unei decizii a Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) – Decizie a Comisiei Europene
prin care măsura de ajutor este declarată ilegală și incompatibilă cu piața internă]*

(2020/C 161/10)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: CSTP Azienda della Mobilità SpA (reprezentanți: G. Capo și L. Visone, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, P. J. Loewenthal și L. Armati, agenți), Asstra Associazione Trasporti (reprezentant: M. Malena, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă CSTP Azienda della Mobilità SpA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 399, 5.11.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 4 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Teritorialna direktsia „Severna morska” kam Agentsia Mitnitsi, succesoare în drepturi a Mitnitsa Varna/„Schenker” EOOD

(Cauza C-655/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Sustragere de sub supravegherea vamală – Furt de mărfuri plasate sub regimul de antrepozitare vamală – Articolul 242 – Persoana responsabilă pentru sustragere – Titularul autorizației de antrepozit vamal – Sancțiune pentru încălcarea reglementării vamale – Articolul 42 – Obligație de plată a unei sume care corespunde valorii mărfurilor lipsă – Cumul cu o sancțiune pecuniară – Proporționalitate]

(2020/C 161/11)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Recurentă: Teritorialna direktsia „Severna morska” kam Agentsia Mitnitsi, succesoare în drepturi a Mitnitsa Varna

Intimat: „Schenker” EOOD

cu participarea: Okrazhna prokuratura – Varna

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul furtului de mărfuri plasate sub regimul de antrepozitare vamală, titularului autorizației de antrepozit vamal i se aplică o sancțiune pecuniară adecvată pentru o încălcare a reglementării vamale.
- 2) Articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul nr. 952/2013 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul sustragerii de sub supravegherea vamală a unor mărfuri plasate sub regimul de antrepozitare vamală, titularul autorizației de antrepozit vamal este obligat să achite, pe lângă o sancțiune pecuniară, o sumă care corespunde valorii acestor mărfuri.

(¹) JO C 4, 7.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2020 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), M. J. Dairies EOOD

(Cauza C-766/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Opoziție – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Risc de confuzie – Criterii de apreciere – Aplicabilitate în cazul unei mărci anterioare colective – Interdependență între similitudinea mărcilor în conflict și cea a produselor sau serviciilor desemnate de aceste mărci]

(2020/C 161/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (reprezentanți: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, V. Marsland, solicitor și K. K. Kleanthous)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: D. Gája, agent), M. J. Dairies EOOD (reprezentanți: D. Dimitrova și I. Pakidanska, advokati)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 25 septembrie 2018, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) (T-328/17, nepublicată, EU:T:2018:594).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Cauza C-34/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Servicii de telecomunicații – Punerea în aplicare a operării de rețele deschise de telecomunicații – Directiva 97/13/CE – Taxe și redevențe aplicabile licențelor individuale – Regim tranzitoriu care instituie o redevență pe lângă cele autorizate de Directiva 97/13/CE – Autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri a unei instanțe superioare considerate contrare dreptului Uniunii)

(2020/C 161/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Telecom Italia SpA

Pârâți: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Dispozitivul

- 1) Articolul 22 alineatul (3) din Directiva 97/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 aprilie 1997 privind un cadru comun pentru autorizațiile generale și licențele individuale în domeniul serviciilor de telecomunicații trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prelungește, pentru anul 1998, obligația impusă unei întreprinderi de telecomunicații titulare a unei autorizații existente la data intrării în vigoare a acestei directive de a plăti o redevență calculată în funcție de cifra de afaceri, și nu doar în funcție de cheltuielile administrative de eliberare, de gestionare, de control și de punere în aplicare a regimului de autorizare generală și de licențe individuale.
- 2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu impune unei instanțe naționale să înlăture aplicarea normelor interne de procedură care conferă autoritate de lucru judecat unei hotărâri judecătorești, chiar dacă aceasta ar permite remedierea unei încălcări a unei dispoziții de drept al Uniunii, ceea ce nu exclude posibilitatea persoanelor interesate de a angaja răspunderea statului pentru a obține pe această cale o protecție juridică a drepturilor lor recunoscute de dreptul Uniunii.

(¹) JO C 182, 27.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – X-GmbH/Finanzamt Z

(Cauza C-48/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (c) – Scutiri – Prestații de îngrijiri medicale în exercitarea profesiunilor medicale și paramedicale – Prestații prin telefon – Prestații furnizate de asistenți medicali și de personal medical de specialitate]

(2020/C 161/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: X-GmbH

Pârât și intimat: Finanzamt Z

Dispozitivul

- 1) Articolul 132 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că prestațiile furnizate prin telefon, care constau în consiliere referitoare la sănătate și la boli, pot intra sub incidența scutirii prevăzute de această dispoziție, cu condiția să aibă o finalitate terapeutică, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

- 2) Articolul 132 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că nu impune, urmare a faptului că prestațiile de îngrijiri medicale sunt furnizate prin telefon, ca asistenții medicali și personalul medical specializat care furnizează aceste prestații să fie supuși unor cerințe suplimentare de calificare profesională pentru ca prestațiile menționate să poată beneficia de scutirea prevăzută de această dispoziție, cu condiția ca ele să poată fi considerate ca având un nivel de calitate echivalent celui al prestațiilor efectuate de alți prestatori care utilizează același mijloc de comunicare, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 148, 29.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 martie 2020 – Credito Fondiario SpA/Comitetul unic de rezoluție, Republica Italiană, Comisia Europeană

(Cauza CauzaC-69/19 P) (¹)

[Recurs – Uniunea economică și monetară – Uniune bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Comitetul unic de rezoluție (SRB) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Stabilirea contribuției ex ante pentru anul 2016 – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Tardivitate – Excepție de nelegalitate – Inadmisibilitate vădită]

(2020/C 161/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Credito Fondiario SpA (reprezentanți: inițial F. Sciaudone, S. Frazzani, A. Neri și F. Iacovone, avocați, ulterior F. Sciaudone, A. Neri și F. Iacovone, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comitetul unic de rezoluție (SRB) (reprezentanți: H. Ehlers, agent, asistat de S. Ianc, B. Meyring, T. Klupsch și S. Schelo, Rechtsanwälte, M. Caccialanza și A. Villani, avocați), Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato), Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik și A. Steiblyté, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Credito Fondiario SpA să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comitetul unic de rezoluție.
- 3) Republica Italiană și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 103, 18.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Pensionsversicherungsanstalt/CW

(Cauza C-135/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Coordonarea sistemelor de securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolele 3 și 11 – Domeniu de aplicare material – Prestații care intră în domeniul de aplicare al acestui regulament – Calificare – Prestație de boală – Indemnizație de invaliditate – Ajutor de șomaj – Persoană care nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială dintr-un stat membru după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru – Cerere prin care se solicită beneficiul unei alocații de reabilitare în fostul stat membru de reședință și de muncă – Refuz – Stabilirea legislației aplicabile]

(2020/C 161/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pensionsversicherungsanstalt

Pârâtă: CW

Dispozitivul

- 1) O prestație precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal constituie o prestație de boală în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012.
- 2) Regulamentul nr. 883/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 465/2012, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei situații în care unei persoane care nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială din statul său membru de origine după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru, în care a lucrat și a dobândit cea mai mare parte a perioadelor sale de asigurare, i se refuză de către organismul competent din statul său membru de origine beneficiul unei prestații precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal, din moment ce această persoană nu intră sub incidența legislației statului de origine menționat, ci sub cea a statului membru în care se situează reședința sa.

⁽¹⁾ JO C 172, 20.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 27 februarie 2020 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-298/19) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 91/676/CEE – Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole – Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor – Nepunere în aplicare – Articolul 260 alineatul (2) TFUE – Sancțiuni pecuniare – Sumă forfetară)

(2020/C 161/17)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, la data la care a expirat termenul acordat în scrisoarea de punere în întârziere adresată de Comisia Europeană, și anume 5 decembrie 2017, măsurile necesare pe care le presupunea punerea în aplicare a Hotărârii din 23 aprilie 2015, Comisia/Grecia (C-149/14, nepublicată, EU:C:2015:264), Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
- 2) Obligă Republica Elenă să plătească Comisiei Europene o sumă forfetară de 3 500 000 de euro, într-un cont care va fi indicat de aceasta.
- 3) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 213, 24.6.2019.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Mureș – România) – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Cauza C-75/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 93/13/CEE – Contracte încheiate cu consumatorii – Credit de consum – Procedură de executare silită – Termen de 15 zile de la comunicarea procedurii de executare silită pentru invocarea caracterului abuziv al unei clauze)

(2020/C 161/18)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Specializat Mureș

Părțile din procedura principală

Apelantă contestatoare: MF

Intimate: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Dispozitivul

Directiva 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contracte încheiate cu consumatorii trebuie interpretată în sensul că se opune unei norme de drept național în temeiul căreia un consumator care a încheiat un contract de credit cu o instituție de credit și împotriva căruia acest profesionist a început o procedură de executare silită este decăzut din dreptul de a invoca existența unor clauze abuzive pentru a contesta procedura menționată după expirarea unui termen de 15 zile de la comunicarea primelor acte ale acestei proceduri, chiar dacă acest consumator are la dispoziție, în temeiul dreptului național, o acțiune în justiție în scopul constatării existenței unor clauze abuzive a cărei introducere nu este supusă niciunui termen, dar a cărei soluție nu produce efecte asupra celei care rezultă din procedura de executare silită și care îi poate fi impusă consumatorului înainte de soluționarea acțiunii în constatarea existenței unor clauze abuzive.

⁽¹⁾ JO C 164, 13.5.2019.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Blagoevgrad (Bulgaria) la 13 mai 2019 –
„MAK TURS” AD/Direktor na Direktsia „Inspektsia po truda”, Blagoevgrad**

(Cauza C-376/19)

(2020/C 161/19)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Blagoevgrad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „MAK TURS” AD

Pârât: Direktor na Direktsia „Inspektsia po truda” – Blagoevgrad

Prin ordonanța din 13 februarie 2020, Curtea (Camera a șasea) a declarat că soluționarea cauzei nu intră în competența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Recurs introdus la 24 iulie 2019 de EMB Consulting SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 23 mai 2019 în cauza T-107/17, Frank Steinhoff și alții/Banca Centrală Europeană

(Cauza C-571/19)

(2020/C 161/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: EMB Consulting SE (reprezentanți: O. Hoepner și D. Unrau, avocați)

Celelalte părți din procedură: Frank Steinhoff, Ewald Filbry, Vereinigte Raiffeisenbanken Gräfenberg-Forchheim-Eschenau-Heroldsberg eG, Werner Bäcker, Banca Centrală Europeană

Prin Ordonanța din 12 martie 2020, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șaptea) a respins recursul și a obligat-o pe recurentă să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la
10 septembrie 2019 – Gardinia Home Decor GmbH/Hauptzollamt Ulm**

(Cauza C-670/19)

(2020/C 161/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gardinia Home Decor GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Ulm

Prin ordonanța din 27 februarie 2020, Curtea (Camera a șasea) a declarat:

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, modificat prin Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 ⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că șinele pentru perdele din metal obișnuit sunt incluse în subpoziția tarifară 8302 41 90, cu excepția cazului în care aceste șine constau din profile, tuburi sau bare care au fost pur și simplu tăiate la lungimea dorită, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere pentru a efectua ea însăși clasificarea tarifară a produselor în cauză în litigiul principal, având în vedere informațiile furnizate de Curte ca răspuns la prima întrebare adresată.

⁽¹⁾ JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO 2010, L 284, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 18 noiembrie 2019 –
Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero
delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po**

(Cauza C-835/19)

(2020/C 161/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Pârâte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

Întrebarea preliminară

Dreptul [Uniunii Europene] și, în special, principiile consacrate de Directiva [2014/23/UE ⁽¹⁾], mai precis libertatea de alegere a procedurilor de atribuire, cu respectarea principiilor transparenței și [egalității] de tratament menționate în considerentul (68) și la articolul 30, în domeniul atribuirii concesiunilor, se opun reglementării naționale prevăzute la articolul 178 alineatul 8bis din Decretul legislativ nr. 50 din 18 aprilie 2016, care interzice necondiționat autorităților administrative să atribuie concesiuni de autostrăzi expirate sau care urmează să expire prin recurgerea la procedurile prevăzute la articolul 183, care reglementează finanțarea proiectului?

⁽¹⁾ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO 2014, L 94, p. 1).

**Recurs introdus la 3 decembrie 2019 de Pink Lady America LLC împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 24 septembrie 2019 în cauza T-112/18, Pink Lady America/OCSP**

(Cauza C-886/19 P)

(2020/C 161/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Pink Lady America LLC (reprezentanți: R. Manno, S. Sernia, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), Western Australian Agriculture Authority (WAAA)

Prin ordonanța din 3 martie 2020, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a respins cererea de admitere în principiu a recursului și a decis ca Pink Lady America LLC să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 29 noiembrie 2019 de Camelia Manéa împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a
șaptea) din 12 septembrie 2019 în cauza T-225/18, Manéa/CdT**

(Cauza C-892/19 P)

(2020/C 161/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Camelia Manéa (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (CdT)

Concluziile recurenteii

- Anularea Hotărârii din 12 septembrie 2019 (T-225/18);
- rejudecarea acțiunii și admiterea concluziilor recurenteii formulate în primă instanță;
- obligarea CdT la plata cheltuielilor de judecată în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă șapte motive.

Primul motiv, referitor la punctele 36-38 din hotărârea atacată, este întemeiat pe denaturarea temeiului juridic și factual al primului motiv al cererii introductive.

Al doilea motiv, referitor la punctul 43 din hotărârea atacată, este întemeiat pe încălcarea dispozițiilor în materie de probe, pe o apreciere incorectă pe fond care se bazează pe o analiză incompletă de dosarului, pe denaturarea elementelor de probă, precum și pe denaturarea unui înscris din dosar.

Al treilea motiv, referitor la punctul 44 din hotărârea atacată, este întemeiat pe motivarea contradictorie, pe denaturarea sau aprecierea incorectă pe fond a deciziei din 10 iunie 2016 care decurge dintr-o analiză incompletă de dosarului, precum și pe încălcarea obligației de a reveni la situația anterioară în condiții de legalitate.

Al patrulea motiv, referitor la punctul 55 din hotărârea atacată, este întemeiat pe o denaturare a motivării deciziei din 29 mai 2017.

Al cincilea motiv, referitor la punctul 56 din hotărârea atacată, este întemeiat pe o denaturare a motivului cererii introductive privind nerespectarea obligației de motivare.

Al șaselea motiv este întemeiat pe contradicția dintre punctele 81 și 83 ale hotărârii atacate.

Al șaptelea motiv, referitor la punctul 84 din hotărârea atacată, este întemeiat pe o denaturare a argumentației, pe o apreciere incorectă pe fond care se bazează pe o analiză incompletă de dosarului, precum și pe răspunsul insuficient al Tribunalului la argumentele prezentate de recurentă.

**Recurs introdus la 10 decembrie 2019 de Esim Chemicals GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a patra) din 9 octombrie 2019 în cauza T-713/18, Esim Chemicals/EUIPO**

(Cauza C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Esim Chemicals GmbH (reprezentanți: I. Rungg, Rechtsanwalt, I. Innerhofer, Rechtsanwältin)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 3 martie 2020, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) nu a admis recursul și a decis ca Esim Chemicals GmbH să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la
16 decembrie 2019 – Fluctus s.r.o. și alții**

(Cauza C-920/19)

(2020/C 161/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurenți: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Intimată: Landespolizeidirektion Steiermark

cu participarea: Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că, pentru aprecierea practicilor publicitare ale unui concesionar, pe care Curtea de Justiție le-a calificat, în jurisprudența sa constantă, drept inadmisibile atunci când există un monopol de stat asupra jocurilor de noroc, prezintă relevanță dacă, la o analiză generală, în perioada relevantă, piața jocurilor de noroc a înregistrat o creștere efectivă sau este suficient ca publicitatea să urmărească stimularea participării active la joc, de exemplu prin banalizarea jocului, conferind jocului o imagine pozitivă prin utilizarea încasărilor obținute pentru activități de interes general sau chiar crescându-i atractivitatea prin intermediul unor mesaje publicitare care oferă perspectiva tentantă a unor câștiguri importante?

- 2) În plus, articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că utilizarea de către titularul unui monopol a respectivelor practici publicitare inadmisibile exclude, în orice caz, coerența regimului de monopol sau este posibil ca, în cazul activităților publicitare corespunzătoare ale unor operatori privați, titularul unui monopol poate, de asemenea, să stimuleze participarea activă la joc, de exemplu prin banalizarea jocului, conferind jocului o imagine pozitivă prin utilizarea încasărilor obținute pentru activități de interes general sau chiar crescându-i atractivitatea prin intermediul unor mesaje publicitare care oferă perspectiva tentantă a unor câștiguri importante?
- 3) O instanță națională care, în cadrul competenței sale, trebuie să aplice dispozițiile articolului 56 TFUE este ținută, în virtutea propriei competențe decizionale, să asigure eficacitatea deplină a acestor norme, lăsând neaplicată orice dispoziție națională care – în opinia sa – le este contrară, chiar dacă conformitate cu dreptul Uniunii a normelor respective a fost confirmată în cadrul unei proceduri de control al constituționalității?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la
18 decembrie 2019 – FMS/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális
Igazgatóság și Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Cauza C-924/19. sz. ügy)

(2020/C 161/27)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamanți: FMS și FNZ

Pârâte: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság și Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Întrebările preliminare

1. [motiv nou de inadmisibilitate]

Dispozițiile privind cererile inadmisibile prevăzute la articolul 33 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva privind procedurile”) pot fi interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru în temeiul căreia o cerere este inadmisibilă în cadrul procedurii de azil atunci când solicitantul a ajuns în Ungaria printr-o țară în care nu a fost expus unei persecuții ori unui risc de a suferi vătămări grave sau în care este garantat un nivel adecvat de protecție?

2. [inițierea unei proceduri de azil]

a) Articolul 6 și articolul 38 alineatul (4) din Directiva privind procedurile, precum și considerentul (34) al acesteia, care impune obligația de examinare a cererilor de protecție internațională, citite în lumina articolului 18 din Carta drepturilor fundamentale (denumită în continuare „carta”), trebuie interpretate în sensul că autoritatea competentă în materie de azil a unui stat membru trebuie să garanteze solicitantului posibilitatea de a iniția procedura de azil în cazul în care aceasta nu a examinat pe fond cererea de azil, invocând motivul de inadmisibilitate menționat la prima întrebare preliminară și a dispus în continuare returnarea solicitantului într-un stat terț care, cu toate acestea, a refuzat să îl admită?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare preliminară litera a), care este conținutul exact al acestei obligații? Implică ea obligația de a garanta posibilitatea de a formula o nouă cerere de azil, cu excluderea aplicării consecințelor negative ale cererilor ulterioare prevăzute la articolul 33 alineatul (2) litera (d) și la articolul 40 din Directiva privind procedurile, sau ea înseamnă că procedura de azil trebuie declanșată și desfășurată din oficiu?

- c) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare litera a), ținând seama și de articolul 38 alineatul (4) din Directiva privind procedurile, statul membru poate, fără a modifica situația de fapt, să reexamineze inadmisibilitatea cererii în cadrul acestei noi proceduri (ceea ce i-ar conferi posibilitatea de a aplica orice tip de procedură prevăzută de capitolul III, de exemplu, aplicând din nou un motiv de inadmisibilitate) sau trebuie să examineze pe fond cererea de azil în legătură cu țara de origine?
- d) Din articolul 33 alineatul (1) și alineatul (2) literele (b) și (c), precum și din articolele 35 și 38 din Directiva privind procedurile, citite în lumina articolului 18 din cartă, reiese că readmisia de către o țară terță este una dintre condițiile cumulative ale aplicării unui motiv de inadmisibilitate, și anume, adoptarea unei decizii întemeiate pe unul dintre aceste motive, sau este suficient să se verifice existența acestei condiții doar în momentul executării deciziei respective?

3. [zonă de tranzit ca loc de luare în custodie publică în cadrul procedurii de azil]

Următoarele întrebări sunt pertinente în cazul în care este necesar, în conformitate cu răspunsul la a doua întrebare, să se inițieze o procedură de azil.

- a) Articolul 43 din Directiva privind procedurile trebuie interpretat în sensul că se opune legislației unui stat membru care permite reținerea solicitantului într-o zonă de tranzit pentru o perioadă care depășește patru săptămâni?
- b) Articolul 2 litera (h) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare) ⁽²⁾ (denumită în continuare: „Directiva privind condițiile de primire”, aplicabilă în temeiul articolului 26 din Directiva privind procedurile, citită în lumina articolului 6 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă, trebuie interpretat în sensul că cazarea într-o zonă de tranzit în împrejurări precum cele din acțiunea principală (zonă care nu poate fi părăsită voluntar din punct de vedere legal în nicio direcție) pentru o perioadă care depășește termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 din Directiva privind procedurile, constituie o detenție?
- c) Faptul că reținerea solicitantului pentru o perioadă care depășește termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 din Directiva privind procedurile are loc numai pentru motivul că acesta nu dispune de mijloace materiale pentru a satisface propriile nevoi (de cazare și de masă) este compatibil cu articolul 8 din Directiva privind condițiile de primire, aplicabil în temeiul articolului 26 din Directiva privind procedurile?
- d) Este compatibil cu articolele 8 și 9 din Directiva privind condițiile de primire, aplicabile în temeiul articolului 26 din Directiva privind procedurile, ca o cazare care constituie o detenție *de facto* și care depășește termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 din Directiva privind procedurile să nu fi fost dispusă printr-o decizie de plasare în detenție, ca solicitantul să nu dispună de nicio cale de atac pentru a contesta legalitatea detenției și a menținerii acesteia, ca detenția *de facto* să aibă loc fără examinarea necesității sau a proporționalității acesteia sau a eventualelor alternative la aceasta și ca durata exactă a detenției, inclusiv momentul în care aceasta se încheie, să nu fi fost stabilite?
- e) Articolul 47 din cartă poate fi interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță a unui stat membru se confruntă cu o situație de detenție vădit ilegală, aceasta poate, ca măsură provizorie, până la încheierea procedurii administrative, să oblige autoritatea să desemneze, în favoarea resortisantului unei țări terțe, un loc de ședere care să se afle în afara zonei de tranzit și care să nu fie un loc de detenție?

4. [zonă de tranzit ca loc de luare în custodie publică care intră în domeniul de competență al poliției pentru străini]

Următoarele întrebări sunt pertinente în cazul în care, în conformitate cu răspunsul la a doua întrebare, nu este necesară inițierea unei proceduri de azil, ci a unei proceduri care intră în domeniul de competență al poliției pentru străini.

- a) Considerentele (17) și (24), precum și articolul 16 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽³⁾ (denumită în continuare „Directiva privind returnarea”), citite în lumina articolului 6 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă, trebuie interpretate în sensul că cazarea într-o zonă de tranzit în împrejurări precum cele din acțiunea principală (zonă care nu poate fi părăsită voluntar din punct de vedere legal în nicio direcție) constituie o privare de libertate în sensul acestor dispoziții?

- b) Faptul că luarea în custodie publică a solicitantului unei țări terțe are loc numai pentru motivul că face obiectul unei măsuri de returnare și nu dispune de mijloace materiale pentru a satisface propriile nevoi (de cazare și de masă) este compatibil cu considerentul (16) și cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva privind returnarea, citite în lumina articolului 6 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă?
- c) Este compatibil cu considerentul (16) și cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva privind returnarea, citite în lumina articolului 6, a articolului 47 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă ca o cazare care constituie o luare în custodie publică *de facto* să nu fi fost dispusă printr-o decizie de luare în custodie publică, ca solicitantul să nu dispună de nicio cale de atac pentru a contesta legalitatea luării în custodie publică și a menținerii acesteia și ca luarea în custodie publică *de facto* să aibă loc fără examinarea necesității sau a proporționalității acesteia sau a eventualelor alternative la aceasta?
- d) Articolul 15 alineatele (1) și (4)-(6), precum și considerentului (16) al Directivei privind returnarea, citite în lumina articolelor 1, 4, 6 și 47 din cartă, pot fi interpretate în sensul că se opun luării în custodie publică în cazul în care aceasta are loc fără a se fi stabilit durata exactă a acesteia sau momentul la care aceasta încetează?
- e) Dreptul Uniunii poate fi interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță a unui stat membru se confruntă cu o situație de luare în custodie publică care este vădit ilegală, aceasta poate, ca măsură provizorie, până la încheierea procedurii administrative, să oblige autoritatea să desemneze, în favoarea resortisantului unei țări terțe, un loc de ședere care să se afle în afara zonei de tranzit și care să nu fie un loc de luare în custodie publică?

5. [cale de atac efectivă în ceea ce privește decizia de modificare a țării de returnare]

Articolul 13 din Directiva privind returnarea, în temeiul căruia resortisantului unei țări terțe i se acordă posibilitatea unei căi de atac efective împotriva „deciziilor referitoare la returnare”, citit în lumina articolului 47 din cartă, trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care calea de atac prevăzută de legislația internă este lipsită de efectivitate, o instanță trebuie să controleze cel puțin o dată cererea introdusă împotriva deciziei de modificare a țării de returnare?

(¹) JO 2013, L 180, p. 60.

(²) JO 2013, L 180, p. 96.

(³) JO 2008, L 348, p. 98.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 18 decembrie 2019 – SA și SA junior/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság și Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Cauza C-925/19)

(2020/C 161/28)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamanți: SA și SA junior

Pârâți: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság și Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Întrebările preliminare

1. [motiv nou de inadmisibilitate]

Dispozițiile privind cererile inadmisibile prevăzute la articolul 33 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (¹) (denumită în continuare „Directiva privind procedurile”) pot fi interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru în temeiul căreia o cerere este inadmisibilă în cadrul procedurii de azil atunci când solicitantul a ajuns în Ungaria printr-o țară în care nu a fost expus unei persecuții ori unui risc de a suferi vătămări grave sau în care este garantat un nivel adecvat de protecție?

2. [inițierea unei proceduri de azil]

- a) Articolul 6 și articolul 38 alineatul (4) din Directiva privind procedurile, precum și considerentul (34) al acesteia, care impune obligația de examinare a cererilor de protecție internațională, citite în lumina articolului 18 din Carta drepturilor fundamentale (denumită în continuare „carta”), trebuie interpretate în sensul că autoritatea competentă în materie de azil a unui stat membru trebuie să garanteze solicitantului posibilitatea de a iniția procedura de azil în cazul în care aceasta nu a examinat pe fond cererea de azil, invocând motivul de inadmisibilitate menționat la prima întrebare preliminară și a dispus în continuare returnarea solicitantului într-un stat terț care, cu toate acestea, a refuzat să îl admită?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare preliminară litera a), care este conținutul exact al acestei obligații? Implică ea obligația de a garanta posibilitatea de a formula o nouă cerere de azil, cu excluderea aplicării consecințelor negative ale cererilor ulterioare prevăzute la articolul 33 alineatul (2) litera (d) și la articolul 40 din Directiva privind procedurile, sau ea înseamnă că procedura de azil trebuie declanșată și desfășurată din oficiu?
- c) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare litera a), ținând seama și de articolul 38 alineatul (4) din Directiva privind procedurile, statul membru poate, fără a modifica situația de fapt, să reexamineze inadmisibilitatea cererii în cadrul acestei noi proceduri (ceea ce i-ar conferi posibilitatea de a aplica orice tip de procedură prevăzută de capitolul III, de exemplu, aplicând din nou un motiv de inadmisibilitate) sau trebuie să examineze pe fond cererea de azil în legătură cu țara de origine?
- d) Din articolul 33 alineatul (1) și alineatul (2) literele (b) și (c), precum și din articolele 35 și 38 din Directiva privind procedurile, citite în lumina articolului 18 din cartă, reiese că readmisia de către o țară terță este una dintre condițiile cumulative ale aplicării unui motiv de inadmisibilitate, și anume, adoptarea unei decizii întemeiate pe unul dintre aceste motive, sau este suficient să se verifice existența acestei condiții doar în momentul executării deciziei respective?

3. [zonă de tranzit ca loc de luare în custodie publică în cadrul procedurii de azil]

Următoarele întrebări sunt pertinente în cazul în care este necesar, în conformitate cu răspunsul la a doua întrebare, să se inițieze o procedură de azil.

- a) Articolul 43 din Directiva privind procedurile trebuie interpretat în sensul că se opune legislației unui stat membru care permite reținerea solicitantului într-o zonă de tranzit pentru o perioadă care depășește patru săptămâni?
- b) Articolul 2 litera (h) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare) ⁽²⁾ (denumită în continuare: „Directiva privind condițiile de primire”, aplicabilă în temeiul articolului 26 din Directiva privind procedurile, citită în lumina articolului 6 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă, trebuie interpretat în sensul că cazarea într-o zonă de tranzit în împrejurări precum cele din acțiunea principală (zonă care nu poate fi părăsită voluntar din punct de vedere legal în nicio direcție) pentru o perioadă care depășește termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 din Directiva privind procedurile, constituie o detenție?
- c) Faptul că reținerea solicitantului pentru o perioadă care depășește termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 din Directiva privind procedurile are loc numai pentru motivul că acesta nu dispune de mijloace materiale pentru a satisface propriile nevoi (de cazare și de masă) este compatibil cu articolul 8 din Directiva privind condițiile de primire, aplicabil în temeiul articolului 26 din Directiva privind procedurile?
- d) Este compatibil cu articolele 8 și 9 din Directiva privind condițiile de primire, aplicabile în temeiul articolului 26 din Directiva privind procedurile, ca o cazare care constituie o detenție *de facto* și care depășește termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 din Directiva privind procedurile să nu fi fost dispusă printr-o decizie de plasare în detenție, ca solicitantul să nu dispună de nicio cale de atac pentru a contesta legalitatea detenției și a menținerii acesteia, ca detenția *de facto* să aibă loc fără examinarea necesității sau a proporționalității acesteia sau a eventualelor alternative la aceasta și ca durata exactă a detenției, inclusiv momentul în care aceasta se încheie, să nu fi fost stabilite?
- e) Articolul 47 din cartă poate fi interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță a unui stat membru se confruntă cu o situație de detenție vădit ilegală, aceasta poate, ca măsură provizorie, până la încheierea procedurii administrative, să oblige autoritatea să desemneze, în favoarea resortisantului unei țări terțe, un loc de ședere care să se afle în afara zonei de tranzit și care să nu fie un loc de detenție?

4. [zonă de tranzit ca loc de luare în custodie publică care intră în domeniul de competență al poliției pentru străini]

Următoarele întrebări sunt pertinente în cazul în care, în conformitate cu răspunsul la a doua întrebare, nu este necesară inițierea unei proceduri de azil, ci a unei proceduri care intră în domeniul de competență al poliției pentru străini.

- a) Considerentele (17) și (24), precum și articolul 16 din Directiva ⁽¹⁾ 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (denumită în continuare „Directiva privind returnarea”), citite în lumina articolului 6 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă, trebuie interpretate în sensul că cazarea într-o zonă de tranzit în împrejurări precum cele din acțiunea principală (zonă care nu poate fi părăsită voluntar din punct de vedere legal în nicio direcție) constituie o privare de libertate în sensul acestor dispoziții?
- b) Faptul că luarea în custodie publică a solicitantului unei țări terțe are loc numai pentru motivul că face obiectul unei măsuri de returnare și nu dispune de mijloace materiale pentru a satisface propriile nevoi (de cazare și de masă) este compatibil cu considerentul (16) și cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva privind returnarea, citite în lumina articolului 6 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă?
- c) Este compatibil cu considerentul (16) și cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva privind returnarea, citite în lumina articolului 6, a articolului 47 și a articolului 52 alineatul (3) din cartă ca o cazare care constituie o luare în custodie publică *de facto* să nu fi fost dispusă printr-o decizie de luare în custodie publică, ca solicitantul să nu dispună de nicio cale de atac pentru a contesta legalitatea luării în custodie publică și a menținerii acesteia și ca luarea în custodie publică *de facto* să aibă loc fără examinarea necesității sau a proporționalității acesteia sau a eventualelor alternative la aceasta?
- d) Articolul 15 alineatele (1) și (4)-(6), precum și considerentului (16) al Directivei privind returnarea, citite în lumina articolelor 1, 4, 6 și 47 din cartă, pot fi interpretate în sensul că se opun luării în custodie publică în cazul în care aceasta are loc fără a se fi stabilit durata exactă a acesteia sau momentul la care aceasta încetează?
- e) Dreptul Uniunii poate fi interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță a unui stat membru se confruntă cu o situație de luare în custodie publică care este vădit ilegală, aceasta poate, ca măsură provizorie, până la încheierea procedurii administrative, să oblige autoritatea să desemneze, în favoarea resortisantului unei țări terțe, un loc de ședere care să se afle în afara zonei de tranzit și care să nu fie un loc de luare în custodie publică?

5. [cale de atac efectivă în ceea ce privește decizia de modificare a țării de returnare]

Articolul 13 din Directiva privind returnarea, în temeiul căruia resortisantului unei țări terțe i se acordă posibilitatea unei căi de atac efective împotriva „deciziilor referitoare la returnare”, citit în lumina articolului 47 din cartă, trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care calea de atac prevăzută de legislația internă este lipsită de efectivitate, o instanță trebuie să controleze cel puțin o dată cererea introdusă împotriva deciziei de modificare a țării de returnare?

⁽¹⁾ JO 2013, L 180, p. 60.

⁽²⁾ JO 2013, L 180, p. 96.

⁽³⁾ JO 2008, L 348, p. 98.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Győri Ítéltábla (Ungaria) la 20 decembrie 2019 – JZ/OTP
Jelzálogbank Zrt. și alții**

(Cauza C-932/19)

(2020/C 161/29)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Győri Ítéltábla

Părțile din procedura principală

Apelant: JZ

Intimate: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt

Întrebarea preliminară

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii⁽¹⁾ se opune unei norme de drept național care, în contractele de împrumut încheiate cu consumatorii, prevede că este nulă clauza – cu excepția condițiilor contractuale care au fost negociate în mod individual – în temeiul căreia instituția financiară decide să aplice la deblocarea fondurilor destinate achiziționării bunului care face obiectul împrumutului sau al leasingului cursul de cumpărare, iar la rambursare să aplice cursul de vânzare sau un alt curs de schimb decât cel stabilit la deblocarea fondurilor și înlocuiește clauzele nule, atât în ceea ce privește deblocarea fondurilor, cât și rambursarea, cu o dispoziție care aplică cursul de schimb oficial stabilit de Banca Națională a Ungariei pentru valuta corespunzătoare, fără să țină seama de aspectul dacă dispoziția respectivă – având în vedere toate clauzele contractului – protejează realmente consumatorul împotriva consecințelor deosebit de prejudiciabile și, de asemenea, fără să ofere consumatorului posibilitatea să își exprime voința cu privire la aspectul dacă dorește să apeleze la protecția acestei dispoziții normative?

⁽¹⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 10 ianuarie 2020 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH

(Cauza C-10/20)

(2020/C 161/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Flightright GmbH

Pârâtă: Eurowings GmbH

Întrebările preliminare

1. Reglementarea referitoare la plata unei compensații în cazul anulării [unui zbor], în conformitate cu articolul 5 coroborat cu articolul 7 din Regulamentul nr. 261/2004⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că pasagerii care sunt transportați la destinația finală cu un zbor de redirecționare cu mai mult de o oră înainte de ora de plecare prevăzută, ajungând chiar mai devreme la destinația finală cu acest transport alternativ decât ar fi ajuns cu zborul programat (și anulat), obțin de asemenea o compensație în temeiul unei aplicări prin analogie a articolului 7 din acest regulament?
2. a) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1: această compensație, care trebuie în principiu acordată în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 261/2004, poate fi redusă în această situație în funcție de distanța de zbor, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 261/2004, atunci când ora de sosire a zborului de redirecționare este anterioară orei de sosire prevăzute a zborului rezervat inițial?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 litera (a): există un motiv de excludere a posibilității reducerii, în cazul în care ora de sosire a zborului de redirecționare este situată cu prea mult timp – și anume cu peste trei ore – înaintea orei de sosire prevăzute a zborului rezervat inițial?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia)
la 14 ianuarie 2020 – MC/U.T.G. – Prefettura di Foggia**

(Cauza C-17/20)

(2020/C 161/31)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Părțile din procedura principală

Reclamant: MC

Pârâtă: U.T.G. – Prefettura di Foggia

Întrebarea preliminară

Articolele 91, 92 și 93 din Decretul legislativ nr. 159 din 6 septembrie 2011, în măsura în care nu prevăd o dezbatere precontencioasă în contradictoriu în favoarea persoanei în privința căreia administrația își propune să emită o informație interdicțivă antimafia (raport de informare antimafia care stabilește o interdicție), sunt compatibile cu principiul contradictorialității, astfel cum a fost consacrat și recunoscut ca principiu de drept al Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 16 ianuarie 2020 – XY

(Cauza C-18/20)

(2020/C 161/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: XY

Autoritate intimată: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Întrebările preliminare

1. Expresiile „elemente sau date noi” care „au apărut sau au fost prezentate de către solicitant”, cuprinse la articolul 40 alineatul (2) alineatul (3) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (⁽¹⁾ (reformare) (denumită în continuare „Directiva privind procedurile”), includ și împrejurările deja existente înainte de încheierea definitivă a procedurii de azil anterioare?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2. În cazul în care apar fapte sau elemente de probă noi, care nu au putut fi invocate în cadrul procedurii anterioare din motive care nu pot fi imputate străinului, este suficient ca unui solicitant de azil să i se permită reluarea unei proceduri anterioare care a fost încheiată cu pronunțarea unei decizii definitive?

3. În cazul în care, din culpa sa, solicitantul de azil nu a prezentat deja în cursul procedurii anterioare de azil argumentele referitoare la motivele noi invocate, autoritatea publică poate respinge examinarea pe fond a unei cereri ulterioare în temeiul unei norme naționale care stabilește un principiu general aplicabil în cadrul procedurii administrative, deși, în lipsa adoptării unor dispoziții speciale, statul membru nu a transpus corespunzător dispozițiile prevăzute la articolul 40 alineatele (2) și (3) din Directiva privind procedurile și, ca urmare a acestei împrejurări, nu a făcut uz în mod expres de posibilitatea acordată prin articolul 40 alineatul (4) din Directiva privind procedurile, de a prevedea o derogare de la examinarea pe fond a cererii ulterioare?

(¹) JO 2013, L 180, p. 60.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Spania) la 22 ianuarie 2020 – RH/AB Volvo și alții

(Cauza C-30/20)

(2020/C 161/33)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: RH

Pârâte: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB și Volvo Group España S.A.

Întrebarea preliminară

Articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (¹) din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, atunci când prevede că o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru „[...] în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă”, trebuie interpretat în sensul că stabilește numai competența internațională a instanțelor din statul membru în care se află acel loc, astfel încât, pentru a stabili instanța națională competentă din punct de vedere teritorial din statul respectiv, se face trimitere la normele procedurale interne, sau trebuie interpretat ca fiind o normă mixtă care, prin urmare, stabilește în mod direct atât competența internațională, cât și competența teritorială națională, fără a fi necesar să se facă trimitere la reglementarea internă?

(¹) JO 2012, L 351, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Alicante (Spania) la 22 ianuarie 2020 – Bankia S.A./SI

(Cauza C-31/20)

(2020/C 161/34)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Alicante

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bankia S.A.

Pârât: SI

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibilă cu principiul potrivit căruia clauzele abuzive nu sunt obligatorii, consacrat la articolul 6 alineatul (1) din Directiva [93/13] ⁽¹⁾, o interpretare judiciară (conform căreia rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul clauzei privind repartizarea costurilor, inclusă într-un contract de împrumut ipotecar încheiat cu un consumator, nu reprezintă un efect al declarării nulității, ci este o acțiune independentă, supusă termenului de prescripție) care permite ca o clauză privind repartizarea costurilor să creeze în mod definitiv obligații pentru consumator, având în vedere că acesta nu va putea obține rambursarea lor dacă acțiunea respectivă s-a prescris?
- 2) Este compatibilă cu principiul respectiv prescripția acțiunii în restituire a sumei plătite în mod nedatorat în temeiul aplicării unei clauze declarate abuzive, având în vedere că poate conduce la pierderea dreptului la restituire, în pofida declarării nulității clauzei?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ, noțiunea de „termen rezonabil de prescripție”, la care Curtea a făcut referire, trebuie interpretată într-un context exclusiv național sau, dimpotrivă, trebuie impuse anumite cerințe în ceea ce privește caracterul rezonabil al termenului de prescripție, cu scopul de a oferi un nivel minim de protecție consumatorilor împrumutați pe tot teritoriul Uniunii Europene și de a nu afecta substanța dreptului de a nu fi obligat în temeiul unei clauze declarate abuzive?
- 4) În cazul în care se consideră că trebuie prevăzute anumite cerințe minime în ceea ce privește caracterul rezonabil al termenului de prescripție, acest caracter rezonabil poate depinde de momentul în care o legislație națională stabilește că acțiunea poate fi exercitată? Este rezonabil ca termenul de prescripție să fie calculat de la data încheierii contractului sau, dimpotrivă, principiul potrivit căruia clauzele abuzive nu sunt obligatorii presupune declararea prealabilă sau simultană a nulității clauzelor privind repartizarea costurilor, astfel încât împrumutatul să beneficieze de un termen rezonabil pentru a solicita rambursarea sumei plătite în mod nedatorat?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte di appello di Napoli (Italia) la 22 ianuarie 2020 – TJ/Balga Srl

(Cauza C-32/20)

(2020/C 161/35)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte di appello di Napoli

Părțile din procedura principală

Apelantă: TJ

Intimată: Balga Srl

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 30 din cartă trebuie interpretat în sensul că recunoaște, în cazul concedierilor colective nelegale, dreptul la o protecție calificată prin parametri de efectivitate, de eficiență, de adecvare și de disuasiune, întrucât aceste cerințe caracterizează sancțiunile prevăzute de „dreptul Uniunii” pentru a garanta respectarea unor valori fundamentale, cu care legislația națională – sau practica – care asigură măsurile sancționatorii concrete împotriva concedierilor nejustificate trebuie să se conformeze? În consecință, parametrii menționați constituie o limită externă relevantă și utilizabilă în judecarea cauzei în ceea ce privește acțiunile recunoscute instanței naționale pentru a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii a legislației sau a practicii naționale de transpunere a Directivei 98/59/CE ⁽¹⁾?

- 2) Pentru a stabili nivelul de protecție impus de dreptul Uniunii în cazul concedierilor colective nelegale, articolul 30 din cartă trebuie interpretat ținând „seama” – și considerându-l, așadar, relevant – de conținutul material al articolului 24 din Carta socială europeană revizuită, la care se face trimitere în Explicații, astfel cum reiese acesta din deciziile Comitetului European pentru Drepturi Sociale, și, prin urmare, dreptul Uniunii se opune unei reglementări naționale și unei practici care, prin excluderea unei măsuri de reintegrare la locul de muncă, limitează protecția la un remediu pur compensatoriu, caracterizat printr-un plafon calculat pe baza criteriului prioritar al vechimii în muncă, iar nu pe baza criteriului reparării prejudiciului suferit de lucrător din cauza pierderii sursei sale de venituri?
- 3) Prin urmare, atunci când apreciază gradul de compatibilitate a legislației interne care transpune sau care prevede măsura de protecție în cazul concedierilor colective nelegale (pentru motivul încălcării criteriilor de selecție), instanța națională trebuie să țină seama de conținutul Cartei sociale europene, astfel cum reiese acesta din deciziile organelor acesteia, și, în orice caz, să considere că este necesară o protecție reparatorie deplină sau care, cel puțin, să aibă o astfel de vocație sub aspectul reparării consecințelor economice care decurg din pierderea contractului de muncă?
- 4) Articolele 20, 21, 34 și 47 din cartă se opun adoptării de către un stat membru a unei reglementări sau a unei practici de transpunere a Directivei 98/59/CE, care prevede numai pentru lucrătorii angajați după data de 7 martie 2015, implicați în aceeași procedură, un regim de sancțiuni care exclude, spre deosebire de cele asigurate celorlalți lucrători cărora li se aplică aceeași procedură, dar care au fost angajați la o dată anterioară, reintegrarea la locul de muncă și, în orice caz, repararea consecințelor care decurg din pierderea veniturilor și din pierderea protecției de securitate socială, recunoscând exclusiv o compensație constând într-un quantum stabilit cu prioritate pe baza parametrului vechimii în muncă, diferențiind astfel sancțiunea în funcție de data angajării, într-un mod susceptibil să genereze o diversitate de niveluri de protecție bazate pe criteriul menționat, iar nu pe consecințele efectiv suferite ca urmare a pierderii nejustificate a sursei de venituri?

(¹) Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective (JO 1998, L 225, p. 16).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Ravensburg (Germania) la 23 ianuarie 2020 –
UK/Volkswagen Bank GmbH**

(Cauza C-33/20)

(2020/C 161/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Ravensburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: UK

Pârâtă: Volkswagen Bank GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 alineatul (2) litera (l) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (¹) trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit:
 - a) trebuie menționată, ca valoare absolută, rata dobânzii de întârziere aplicabilă la încheierea contractului de credit sau, cel puțin, rata dobânzii de referință aplicabilă (în speță, rata dobânzii de bază, în conformitate cu articolul 247 din BGB [Codul civil german]), din care este stabilită, printr-o majorare, rata dobânzii de întârziere aplicabilă (în speță, de cinci puncte procentuale, în conformitate cu articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB)?

- b) trebuie explicat în mod concret mecanismul de ajustare a ratei dobânzii de întârziere sau, cel puțin, trebuie să se facă trimitere la normele naționale care furnizează informații cu privire la ajustarea ratei dobânzii de întârziere (articolul 247 și articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB)?
- 2) Articolul 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit trebuie menționată o metodă de calcul concretă, inteligibilă pentru consumator, pentru stabilirea compensației aferente rambursării anticipate a creditului, astfel încât consumatorul să poată calcula, cel puțin cu aproximație, cuantumul compensației aferente rezilierii anticipate?
3. Articolul 10 alineatul (2) litera (s) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit:
- a) trebuie menționate și drepturile de reziliere ale părților la contractul de credit prevăzute de dreptul național, în special dreptul de reziliere al împrumutatului pentru un motiv serios, în conformitate cu articolul 314 din BGB, în cazul contractelor de credit pe durată determinată?
- b) în privința tuturor drepturilor de reziliere ale părților la contractul de credit, trebuie menționate termenul și forma prevăzute pentru notificarea de reziliere, în cazul exercitării dreptului de reziliere?

(¹) JO 2008, L 133, p. 66.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 27 ianuarie 2020 – AQ, BO, CP/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Cauza C-40/20)

(2020/C 161/37)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelanți: AQ, BO, CP

Intimați: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE (Directiva privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, denumită în continuare „directiva”) (¹), intitulată „Măsuri de prevenire a abuzurilor”, coroborată cu considerentele (6) și (7) ale directivei și cu clauza 4 din acest acord-cadru (intitulată „Principiul nediscriminării”), precum și în lumina principiilor echivalenței, efectivității și efectului util al dreptului [Uniunii Europene], se opune unei reglementări naționale, în speță articolul 24 alineatul 3 litera a) și articolul 22 alineatul 9 din Legea 240/2010, care permite universităților să utilizeze, fără limite cantitative, contracte de cercetător pe o durată determinată de trei ani și care pot fi prelungite cu doi ani, fără a condiționa încheierea și prelungirea lor de niciun motiv obiectiv legat de nevoi cu caracter temporar sau excepțional ale universității care le dispune, și care prevede, ca limită unică a recurgerii la mai multe raporturi de muncă pe durată determinată cu aceeași persoană, doar durata de cel mult 12 ani, chiar cu întrerupere?
- 2) Clauza 5 din acordul-cadru, menționată anterior, coroborată cu considerentele (6) și (7) ale directivei și cu clauza 4 din acordul-cadru menționat, citată anterior, precum și în lumina efectului util al dreptului [Uniunii Europene], se opune unei reglementări naționale (în speță articolul 24 și articolul 29 alineatul 1 din Legea 240/2010) care acordă universităților posibilitatea să recruteze exclusiv cercetători pe durată determinată, fără a condiționa decizia în acest sens de existența unor nevoi cu caracter temporar sau excepțional și fără a prevedea vreo limită, prin încheierea de contracte de muncă pe durată determinată succesive pe termen potențial nelimitat pentru a răspunde nevoilor obișnuite care țin de activitățile didactice și de cercetare ale universităților respective?

- 3) Clauza 4 din același acord-cadru se opune unei reglementări naționale precum articolul 20 alineatul 1 din Decretul legislativ nr. 75/2017 (astfel cum a fost interpretat prin Circulara ministerială nr. 3/2017, citată anterior), care, deși recunoaște posibilitatea de definitivare a cercetătorilor pe durată determinată din cadrul instituțiilor publice de cercetare – însă numai dacă au efectuat cel puțin trei ani de serviciu până la 31 decembrie 2017 –, nu permite această posibilitate în favoarea cercetătorilor universitari pe durată determinată pentru simplul motiv că articolul 22 alineatul 16 din Decretul legislativ nr. 75/2017 a inclus raporturile de muncă ale acestora, deși întemeiate potrivit legii pe un contract de muncă subordonată, în „regimul de drept public”, în pofida faptului că articolul 22 alineatul 9 din Legea 240/2010 supune cercetătorii din cadrul instituțiilor de cercetare și al universităților aceleiași reguli privind durata maximă pe care o pot avea raporturile pe durată determinată instituite, sub forma contractelor menționate la articolul 24 din aceeași lege sau a indemnizațiilor de cercetare prevăzute la același articol 22, cu universitățile și instituțiile de cercetare?
- 4) Principiile echivalenței și efectivității și principiul efectului util al dreptului Uniunii Europene, în ceea ce privește acordul-cadru citat anterior, precum și principiul nediscriminării prevăzut în clauza 4 din acest acord-cadru se opun unei reglementări naționale [articolul 24 alineatul 3 litera a) din Legea 240/2010 și articolul 29 alineatul 2 litera d) și articolul 29 alineatul 4 din Decretul legislativ nr. 81/2015] care, chiar în prezența unei reglementări aplicabile tuturor lucrătorilor publici și privați, cuprinsă în cele din urmă în același Decret nr. 81, și care prevede (începând cu anul 2018) durata maximă de 24 de luni (inclusiv prelungirile și reînnoirile) a unui raport de muncă pe durată determinată și condiționează utilizarea acestui tip de raporturi în administrația publică de existența unor „nevoi cu caracter temporar și excepțional”, permite universităților să recruteze cercetători prin încheierea unui contract de muncă pe durată determinată de trei ani, care poate fi prelungit cu doi ani în cazul unei evaluări pozitive a activităților didactice și de cercetare desfășurate în perioada trienală respectivă, fără a condiționa nici încheierea primului contract, nici prelungirea acestuia de existența unor astfel de nevoi cu caracter temporar sau excepțional ale universității, permițându-i chiar să încheie, la finalul perioadei de cinci ani, cu aceeași persoană sau cu alte persoane, încă un contract pe durată determinată de același tip, pentru a răspunde aceluiași nevoi care țin de activitățile didactice și de cercetare legate de contractul anterior?
- 5) Clauza 5 din acordul-cadru citat anterior se opune, inclusiv în lumina principiilor efectivității și echivalenței și a clauzei 4 menționate mai sus, ca o reglementare națională [articolul 29 alineatul 2 litera d) și articolul 29 alineatul 4 din Decretul legislativ nr. 81/2015 și articolul 36 alineatele 2 și 5 din Decretul legislativ nr. 165/2001] să înlăture posibilitatea cercetătorilor universitari angajați cu contract pe durată determinată de trei ani și care poate fi prelungit cu alți doi ani [în temeiul articolului 24 alineatul 3 litera a) din Legea 240/2010, citat anterior] de a institui ulterior un raport de muncă pe durată nedeterminată, în lipsa altor măsuri în dreptul italian susceptibile să prevină și să sancționeze abuzurile în utilizarea de către universități a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive?

(¹) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 27 ianuarie 2020 – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE

(Cauza C-44/20)

(2020/C 161/38)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Intimați: PC, RE

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 4 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului la 28 iunie 1999 ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că impune ca perioadele de activitate efectuate de un lucrător pe durată determinată în serviciul autorității în funcții care coincid cu cele ale unui angajat de carieră încadrat în categoria corespunzătoare din cadrul aceleiași autorități să fie luate în considerare pentru stabilirea vechimii sale în muncă, inclusiv în cazul în care titularizarea sa ulterioară pe post are loc în urma unui concurs public, chiar în prezența particularităților procedurii de concurs care determină, așa cum s-a arătat, modificarea în totalitate a raportului de muncă și nașterea, cu întreruperea continuității raportului acceptată de participantul la procedura de concurs, a unui raport de muncă nou caracterizat prin existența unui act de autoritate privind încadrarea, precum și prin obligații speciale și printr-o stabilitate specifică sporită?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, vechimea în muncă anterioară trebuie să fie recunoscută în totalitate sau există un motiv obiectiv pentru diferențierea criteriilor de recunoaștere în raport cu recunoașterea în totalitate în considerarea particularităților amintite mai sus?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, care sunt criteriile pe baza cărora trebuie să se calculeze vechimea care poate fi recunoscută în condiții nediscriminatorii?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 05, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 28 ianuarie 2020 – F./Stadt Karlsruhe

(Cauza C-47/20)

(2020/C 161/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant, apelant și recurent: F.

Pârât, intimat în apel și intimat în recurs: Stadt Karlsruhe

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾ se opun ca un stat membru pe teritoriul căruia titularului unui permis de conducere valabil în Uniunea Europeană din categoriile A și B eliberat de un alt stat membru i-a fost refuzat dreptul de a conduce autovehicule, ca urmare a conducerii în stare de ebrietate, să refuze recunoașterea unui permis de conducere pentru aceste categorii care i-a fost eliberat persoanei interesate în cel de al doilea stat membru menționat prin intermediul reinnoirii în temeiul articolului 7 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE, ulterior refuzului recunoașterii?

⁽¹⁾ Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, /vol.17, p. 216).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 3 februarie 2020 –
Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein e.V.**

(Cauza C-53/20)

(2020/C 161/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshofs

Părțile din procedura principală

Recurentă: Hengstenberg GmbH & Co. KG

Intimată: Spreewaldverein e.V.

Întrebările preliminare

1) În cadrul procedurii referitoare la o modificare care nu este minoră a caietului de sarcini, orice prejudiciu economic, actual sau potențial, care nu este complet improbabil, suferit de o persoană fizică sau juridică poate fi suficient pentru a întemeia interesul legitim în sensul articolului 53 alineatul (2) primul paragraf coroborat cu articolul 49 alineatul (3) primul paragraf și alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾, necesar pentru depunerea unei opoziții față de cerere sau pentru introducerea unei căi de atac împotriva deciziei favorabile adoptate cu privire la cerere?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

În cadrul procedurii referitoare la o modificare care nu este minoră a caietului de sarcini, un interes legitim în sensul articolului 53 alineatul (2) primul paragraf coroborat cu articolul 49 alineatul (3) primul paragraf și alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 revine (numai) operatorilor economici care fabrică produse sau produse alimentare comparabile, astfel cum sunt operatorii economici care au înregistrat o indicație geografică protejată?

3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

a) În ceea ce privește cerințele referitoare la interesul legitim, în sensul articolului 49 alineatul (3) primul paragraf și alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, este necesar să se diferențieze între procedura prevăzută la articolele 49-52 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, pe de o parte, și procedura de modificare a caietului de sarcini prevăzută la articolul 53 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, pe de altă parte și

b) Din această cauză, în cadrul procedurii referitoare la o modificare care nu este minoră a caietului de sarcini, un interes legitim în sensul articolului 53 alineatul (2) primul paragraf coroborat cu articolul 49 alineatul (3) primul paragraf și alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 este recunoscut numai producătorilor care produc în regiunea geografică respectivă produse care corespund caietului de sarcini sau care intenționează să realizeze în mod specific o astfel de producție, astfel încât „persoanele din afara regiunii” sunt excluse *a priori* de la posibilitatea invocării unui interes legitim?

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 5 februarie 2020 –
VAS „Latvijas dzelzceļš”/Valsts dzelzceļa administrācija**

(Cauza C-60/20)

(2020/C 161/41)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Apelantă: VAS „Latvijas dzelzceļš”

Intimată: Valsts dzelzceļa administrācija

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 13 alineatele (2) și (6) din Directiva 2012/34 ⁽¹⁾ [articolul 15 alineatele (5) și (6) din Regulamentul 2017/2177 ⁽²⁾] poate fi aplicat astfel încât organismul de reglementare să poată impune proprietarului unei infrastructuri, care nu este operatorul infrastructurii de servicii, obligația de a garanta accesul la servicii?
- 2) Articolul 13 alineatul (6) din Directiva 2012/34 [articolul 15 alineatele (5) și (6) din Regulamentul nr. 2017/2177] trebuie interpretat în sensul că permite proprietarului unei clădiri să înceteze un contract de locațiune și să supună o infrastructură de servicii unui proces de reconversie?
- 3) Articolul 13 alineatul (6) din Directiva 2012/34 [articolul 15 alineatele (5) și (6) din Regulamentul nr. 2017/2177] trebuie interpretat în sensul că impune organismului de reglementare numai obligația de a verifica dacă operatorul infrastructurii de servicii (în speță, proprietarul infrastructurii de servicii) a decis efectiv să o supună unui proces de reconversie?

⁽¹⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO 2012, L 343, p. 32).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare 2017/2177 al Comisiei Europene din 22 noiembrie 2017 privind accesul la infrastructurile de servicii și la serviciile feroviare conexe (JO 2017, L 307, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 10 februarie 2020 –
Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/M.M.**

(Cauza C-67/20)

(2020/C 161/42)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Apelantă: Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)

Intimat: M.M.

Întrebările preliminare

- 1) O cale de atac instituită în dreptul intern în favoarea unui solicitant de azil invitat să obțină examinarea cererii sale de protecție internațională în alt stat membru, care nu are caracter suspensiv și poate dobândi un asemenea caracter numai în cazul privării de libertate în vederea transferului iminent, constituie o cale eficientă de atac în sensul articolului 27 din Regulamentul numit Dublin III ⁽¹⁾?
- 2) Calea eficientă de atac prevăzută la articolul 27 din Regulamentul numit Dublin III trebuie înțeleasă în sensul că se opune exclusiv punerii în aplicare a unei măsuri de transfer forțat în timpul examinării căii de atac îndreptate împotriva deciziei de transfer respective sau că privește interzicerea oricărei măsuri pregătitoare în vederea îndepărtării, cum ar fi deplasarea într-un centru care asigură stabilirea unui traseu de returnare în privința solicitanților de azil invitați să obțină examinarea cererii lor de azil într-o altă țară europeană?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 10 februarie 2020 –
Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/Dna. C.**

(Cauza C-68/20)

(2020/C 161/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Pârâtă: Dna. C.

Întrebările preliminare

- 1) O cale de atac instituită în dreptul intern în favoarea unui solicitant de azil invitat să obțină examinarea cererii sale de protecție internațională în alt stat membru, care nu are caracter suspensiv și poate dobândi un asemenea caracter numai în cazul privării de libertate în vederea transferului iminent, constituie o cale eficientă de atac în sensul articolului 27 din Regulamentul numit Dublin III ⁽¹⁾?
- 2) Calea eficientă de atac prevăzută la articolul 27 din Regulamentul numit Dublin III trebuie înțeleasă în sensul că se opune exclusiv punerii în aplicare a unei măsuri de transfer forțat în timpul examinării căii de atac îndreptate împotriva deciziei de transfer respective sau că privește interzicerea oricărei măsuri pregătitoare în vederea îndepărtării, cum ar fi deplasarea într-un centru care asigură stabilirea unui traseu de returnare în privința solicitanților de azil invitați să obțină examinarea cererii lor de azil într-o altă țară europeană?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 10 februarie 2020 –
Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/Dna. C.**

(Cauza C-69/20)

(2020/C 161/44)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Pârâtă: Dna. C.

Întrebările preliminare

- 1) O cale de atac instituită în dreptul intern în favoarea unui solicitant de azil invitat să obțină examinarea cererii sale de protecție internațională în alt stat membru, care nu are caracter suspensiv și poate dobândi un asemenea caracter numai în cazul privării de libertate în vederea transferului iminent, constituie o cale eficientă de atac în sensul articolului 27 din Regulamentul numit Dublin III ⁽¹⁾?

- 2) Calea eficientă de atac prevăzută la articolul 27 din Regulamentul numit Dublin III trebuie înțeleasă în sensul că se opune exclusiv punerii în aplicare a unei măsuri de transfer forțat în timpul examinării căii de atac îndreptate împotriva deciziei de transfer respective sau că privește interzicerea oricărei măsuri pregătitoare în vederea îndepărtării, cum ar fi deplasarea într-un centru care asigură stabilirea unui traseu de returnare în privința solicitanților de azil invitați să obțină examinarea cererii lor de azil într-o altă țară europeană?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 12 februarie 2020 – „BalevBio” EOOD/Teritorialna direksia Severna morska, Agentsia „Mitnitsi”

(Cauza C-76/20)

(2020/C 161/45)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Recurentă: „BalevBio” EOOD

Intimată: Teritorialna direksia Severna morska, Agentsia „Mitnitsi”

Întrebările preliminare

- 1) Regula 3 (a) din Regulile generale de interpretare a [Nomenclurii combinate] din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754 (¹) al Comisiei din 6 octombrie 2015 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun trebuie interpretată în sensul că, în scopul clasificării unor produse precum cele în discuție în litigiul principal, care sunt compuse din materiale diferite, „poziția care oferă o descriere mai precisă” este întotdeauna acea poziție la care se încadrează materialul preponderent în funcție de cantitate (volum) sau această interpretare este posibilă numai în cazul în care poziția ca atare prevede cantitatea (volumul) drept criteriu pentru o descriere mai precisă, mai clară și mai completă a produsului?
- 2) În funcție de răspunsul la prima întrebare și în contextul Notelor explicative la [Sistemul armonizat] referitoare la pozițiile 4410 și 4419, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754 trebuie interpretat în sensul că poziția 4419 nu cuprinde articolele obținute din plăci aglomerate (fibre) în care ponderea liantului (rășina termică) depășește 15 % din greutatea plăcilor?
- 3) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754 trebuie interpretat în sensul că produse precum cele în discuție în litigiul principal, și anume pahare fabricate dintr-un material compozit cu un conținut de 72,33 % fibre vegetale de lignoceluloză și de 25,2 % din lianți (rășină melaminică), trebuie clasificate la subpoziția 3924 10 00 din anexa I?

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 2015, L 285, p. 1).

Recurs introdus la 14 februarie 2020 de Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 11 decembrie 2019 în cauza T-547/19, Archimandritis Sarantis Sarantos și alții/Parlamentul și Consiliul

(Cauza C-84/20 P)

(2020/C 161/46)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurenți: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, (reprezentant: C. Papatiriou, avocat)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurenților

Recurenții solicită Curții:

- soluționarea acțiunii lor din 31 iulie 2019 fără trimiterea a ordonanței atacate spre rejudecare la Tribunal;
- anularea Ordonanței înregistrate cu numărul 923557 din 11 decembrie 2019 a Camerei a noua a Tribunalului Uniunii Europene privind acțiunea menționată și admiterea în întregime a acesteia din urmă;
- anularea regulamentului (UE) 2019/1157 ⁽¹⁾ din 20 iunie 2019;
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurenții invocă două motive:

1. Primul motiv de recurs, prin care se arată că ordonanța atacată, prin faptul că a respins acțiunea ca inadmisibilă și prin faptul că a statuat, în primul rând, că „[...] regulamentul atacat nu produce efecte asupra solicitanților persoane fizice ca urmare a anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care îi caracterizează în raport cu oricare altă persoană, ci ca urmare a convingerilor lor, care sunt manifestate, în mod real sau potențial, de un număr nedeterminat de persoane. În consecință, acești solicitanți nu sunt vizați individual de regulamentul atacat în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE”, a încălcat articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, articolul 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, principiul proporționalității, preambulul Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene precum și articolul 47 și articolul 52 alineatul (1) din aceasta (2000/C 364/01), articolul 5 alineatele (1) și (4) din Tratatul Uniunii Europene (separat și coroborate cu Protocolul nr. 2 în ceea ce privește aplicarea principiului proporționalității), precum și jurisprudența relevantă. Aceasta deoarece prin acțiunea formulată, recurenții susțin că regulamentul atacat încalcă drepturile omului în ceea ce îi privește, printre care și drepturile fundamentale prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (demnitatea umană, convingerea religioasă, dreptul de obiecție din cauza libertății religioase, viața personală și libertatea, datele cu caracter personal, dreptul la consimțământul explicit pentru orice prelucrare a acestora) regulamentul îi privește direct și individual și, **ca urmare a înseși naturii drepturilor încălcate ca drepturi fundamentale ale omului**, aceștia au calitatea procesuală să introducă o acțiune în anulare la Tribunal în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, la judecătoria Uniunii care au în mod direct obligația să controleze nevaliditatea regulamentelor în ipoteza încălcării drepturilor fundamentale ale omului.

2. Al doilea motiv de recurs, prin care se arată că Tribunalul care a dat ordonanța atacată, prin faptul că a considerat inadmisibilă în fața sa însăși reprezentarea recurentului prin avocatul Christos Papatotiriou, pentru motivul că „[...] al saselea reclamant nu a recurs la serviciile unui avocat, un tert, pentru a fi reprezentat, ci a acționat în nume propriu, semnând el însuși acțiunea și folosindu-se de statutul său de avocat pe baza documentului de legitimare prevăzut la articolul 51 alineatul (2) din Regulamentul de procedură [...]” a efectuat o interpretare eronată *contra legem*, a prevederilor articolului 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și o încălcare a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiului proporționalității, precum și a dispozițiilor pertinente din legislația Uniunii pentru garantarea acestuia.

(¹) Regulamentul (UE) 2019/1157 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație (JO 2019, L 188, p. 67).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal correctionnel de Bordeaux (Franța) la
20 februarie 2020 – Procureur de la République/ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ**

(Cauza C-88/20)

(2020/C 161/47)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Părțile din procedura principală

Reclamant: Procureur de la République

Inculpați: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, interpretat în lumina articolului 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente acestuia, se opune unui cumul de proceduri penale și administrative cu caracter penal, care au ca obiect o faptă materială unică (de telemarketing) urmărită sub două calificări diferite?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, ceea ce implică o procedură unică de urmărire pentru aceeași faptă, articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, interpretat în lumina drepturilor și libertăților din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente acestora, nu impune ca condițiile și criteriile de urmărire printr-o procedură unică să fie definite în prealabil, ținând seama în special de gravitatea încălcării?
- 3) În cazul unui răspuns negativ, ceea ce implică un cumul de proceduri, articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, interpretat în lumina drepturilor și libertăților din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente acestora, nu impune ca acest cumul de proceduri penale și administrative cu caracter penal pentru o faptă materială unică (de telemarketing) să fie limitat la cazurile cele mai grave și ca, în această situație, criteriile de gravitate să fie definite în prealabil?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Højesteret (Danemarca) la 24 februarie 2020 – Apcoa Parking Danmark A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-90/20)

(2020/C 161/48)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din procedura principală

Recurentă: Apcoa Parking Danmark A/S

Intimată: Skatteministeriet

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că taxele de control pentru încălcarea regulamentului privind parcare pe proprietate privată reprezintă o contraprestație pentru furnizarea unui serviciu și că, prin urmare, aceasta este o operațiune supusă TVA-ului?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) la 27 februarie 2020 – SD/Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, acționând în calitate de lichidator judiciar al Régie des Quartiers de Tubize ASBL

(Cauza C-104/20)

(2020/C 161/49)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Nivelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: SD

Pârâți: Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, acționând în calitate de lichidator judiciar al Régie des Quartiers de Tubize ASBL

Întrebarea preliminară

Articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru⁽¹⁾ coroborate cu articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și cu articolul 4 alineatul (1), cu articolul 11 alineatul (3) și cu articolul 16 alineatul (3) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă⁽²⁾ – în măsura în care se opun unei reglementări a unui stat membru care nu impune angajatorilor obligația de a institui un sistem care să permită măsurarea duratei timpului de lucru zilnic efectuat de fiecare lucrător (Hotărârea C-55/18 din 14 mai 2019) – trebuie interpretate în sensul că se opun ca o legislație națională, în speță articolul 1315 din Codul civil belgian care impune persoanei care solicită executarea unei obligații să facă dovada acesteia, să nu prevadă răsturnarea sarcinii probei atunci când lucrătorul invocă depășirea timpului său de lucru normal, atunci când:

- aceeași legislație națională, în speță legislația belgiană, nu impune angajatorilor obligația de a institui un sistem fiabil care să permită măsurarea duratei timpului de lucru zilnic efectuat de fiecare lucrător;
- iar angajatorul nu a instituit în mod spontan un asemenea sistem;
- plasând astfel lucrătorul în imposibilitatea materială de a demonstra această depășire?

⁽¹⁾ JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

⁽²⁾ JO 1989, L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88.

Recurs introdus la 25 februarie 2020 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 19 decembrie 2019 în cauza T-14/18, Republica Elenă/Comisia Europeană

(Cauza C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: E. Tsaousi, E. Leftheriotou și A. Vasilopoulou, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită admiterea recursului și anularea hotărârii atacate a Tribunalului Uniunii Europene din 19 decembrie 2019, în cauza T-14/18, prin care s-a respins acțiunea din 16 ianuarie 2018 a Republicii Elene având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/2014 a Comisiei din 8 noiembrie 2017, admiterea acestei acțiuni și anularea deciziei Comisiei în măsura în care exclude de la finanțarea Uniunii Europene cheltuieli ale Republicii Elene realizate în sectorul plășilor pe suprafață pentru anul de exercițiu 2014, și care corespund cu 5 % din cuantumul total al cheltuielilor efectuate pentru ajutoarele pentru pășuni, într-un cuantum net egal cu 12 482 555,68 euro. În plus, solicită obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive de recurs.

În special, primul motiv de recurs privește partea din hotărârea atacată în care se respinge motivul invocat deja în ședința în fața Tribunalului de Republica Elenă, privind comunicarea *ad hoc*, la 15 mai 2019, a Hotărârii Curții în cauza C-341/17 P. Prin intermediul primei părți a motivului se susține că hotărârea atacată ar fi încălcat normele procedurale și dreptul la o protecție juridică efectivă, în măsura în care a respins motivul menționat mai sus al Republicii Elene ca fiind inadmisibil, cu o motivare relativă, insuficientă și contradictorie. A doua parte se întemeiază pe o interpretare și o aplicare eronată a articolului 2 din Regulamentul nr. 796/2004, precum și pe motivarea contradictorie și insuficientă a hotărârii atacate, în partea în care a considerat ca nefondat argumentul Republicii Elene.

Al doilea și al treilea motiv de recurs privesc pe partea în care hotărârea atacată a respins celelalte motive de anulare. Mai ales, prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, se afirmă că hotărârea atacată a denaturat conținutul mijloacelor de probă furnizate în cadrul procedurii, în special, tabelul calculului integral, cu estimarea datelor celor 79 664 de agricultori cu pășuni care au primit ajutoare, a cuantumurilor plătite în mod necuvenit și a sancțiunilor recuperate de Republica Elenă, ceea ce a avut ca rezultat o încălcare a legii și o motivare contradictorie și insuficientă.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs se invocă faptul că hotărârea atacată trebuie anulată, pentru interpretarea și aplicarea eronată a dispozițiilor articolului 31 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1290/2005, ale articolului 52 alineatele (2) și (3), ale Regulamentului nr. 1306/2013 și a articolului 12 alineatele (1)-(6), a Regulamentului delegat nr. 907/2014, încălcarea orientărilor care rezultă din documentele VI533097 și C(2015) 3675 final ale Comisiei, încălcarea obligației de motivare (articolul 296 TFUE), aplicarea eronată a normelor privind probele (repartizarea sarcinii probei astfel încât să dea naștere, pentru Republica Elenă, unei *probatio diabolica*), precum și interpretarea și aplicarea eronată a principiilor *non venire contra factum proprium*, *ne bis in idem* și a principiului general al proporționalității.

Recurs introdus la 26 februarie 2020 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 19 decembrie 2019 în cauza T-295/18, Republica Elenă/Comisia Europeană

(Cauza C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou, I.E. Krompa, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Recurenta solicită admiterea recursului său și anularea hotărârii atacate a Tribunalului din 19 decembrie 2019, în cauza T-295/18, prin care a fost respinsă acțiunea Republicii Elene din 7 mai 2018 împotriva Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/304 a Comisiei din 27 februarie 2018 în scopul admiterii acțiunii menționate mai sus și al anulării deciziei Comisiei în măsura în care au fost excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană anumite cheltuieli ale Republicii Elene în cuantum (brut) total de 17 869 131,75 euro (consecințe financiare de 14 857 076,98 euro) efectuate și declarate în cadrul FEADR în legătură cu măsurile 125A, 321 și 322 (cuantum brut de 15 631 043,52 euro și consecințe financiare de 12 618 988,75 euro) și cu măsura 123A (cuantum de 2 238 088,23 euro), precum și suma de 588 103,59 euro [pentru cheltuieli] efectuate în cadrul FEGA ca urmare a măsurii de control al operațiunilor în exercițiile financiare 2011–2014.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă șase motive. Primele cinci motive de recurs privesc respingerea motivelor de anulare a rectificărilor aplicate cheltuielilor FEADR.

Primul motiv de recurs se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a articolului 52 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, pe denaturarea conținutului acțiunii și a anexei A23 la aceasta și pe motivarea insuficientă și neadecvată a hotărârii atacate.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs se susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru lipsă de motivare, interpretarea și aplicarea eronată a principiului *ne bis in idem* și nepronunțarea Tribunalului asupra criticilor Republicii Elene privind o încălcare de către Comisie a principiilor securității juridice, bune administrări, protecției încrederii legitime și proporționalității, cu încălcarea articolului 76 din Regulamentul de procedură.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs se susține că hotărârea atacată este viciată de aplicarea și interpretarea eronată a articolului 71 alineatele (2) și (3) și a articolului 75 din Regulamentul (CE) n. 1698/2005, a articolului 43 din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006, precum și a articolului 24 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011 și că respingerea celui de al treilea motiv al acțiunii conține o motivare insuficientă și neadecvată.

Cel de al patrulea motiv de recurs privește interpretarea și aplicarea eronată a articolului 296 TFUE coroborat cu articolele 36 și 40 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 908/2014, precum și o motivare insuficientă, neadecvată și contradictorie a hotărârii atacate în ceea ce privește respingerea încălcării principiului proporționalității și bunei-administrații de către Comisie.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv de recurs se invocă nepronunțarea Tribunalului asupra criticilor Republicii Elene în ceea ce privește încălcarea de către Comisie a principiului proporționalității în ceea ce privește aplicarea rectificării financiare măsurilor 321, 322 și 123A, cu încălcarea articolului 76 din Regulamentul de procedură.

În ceea ce privește respingerea motivelor de anulare a rectificării aplicate cheltuielilor FEAGA este invocat al șaselea motiv de recurs, care privește o aplicare eronată a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE, o denaturare a raportului de sinteză și o motivare insuficientă.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 27 februarie 2020 –
Republica Polonă/PL Holdings Sàrl**

(Cauza C-109/20)

(2020/C 161/52)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Recurentă-intimată: Republica Polonă

Recurentă-intimată: PL Holdings Sàrl

Întrebarea preliminară

Articolele 267 și 344 TFUE, astfel cum au fost interpretate în hotărârea pronunțată în cauza Achmea ⁽¹⁾, determină nulitatea unei convenții de arbitraj încheiate între un stat membru și un investitor – în cazul în care un contract de investiții conține o clauză arbitrală care este nulă ca urmare a faptului că părțile contractului sunt două state membre – [chiar dacă], după inițierea procedurii de arbitraj de către investitor, statul membru renunță, din proprie inițiativă, să invoce excepții privind competența?

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 6 martie 2018 (cauza C-284/16, Achmea, EU:C:2018:158).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 28 februarie 2020 – M. A./État belge

(Cauza C-112/20)

(2020/C 161/53)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurent: M. A.

Intimat: État belge

Întrebarea preliminară

Articolul 5 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽¹⁾, care impune statelor membre, la punerea în aplicare a directivei, să acorde atenție interesului superior al copilului, coroborat cu articolul 13 din aceeași directivă și articolele 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că impun să se acorde atenție interesului superior al copilului, cetățean al Uniunii, chiar și atunci când decizia de returnare este luată numai cu privire la părintele copilului?

⁽¹⁾ JO 2008, L 348, p. 98.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 3 martie 2020 – bpost SA/Autorité belge de la concurrence

(Cauza C-117/20)

(2020/C 161/54)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: bpost SA

Pârâtă: Autorité belge de la concurrence

În prezență: Publimail SA, Comisia Europeană

Întrebările preliminare

- 1) Principiul *non bis in idem*, așa cum este garantat de articolul 50 din Cartă, trebuie să fie interpretat în sensul că nu împiedică autoritatea administrativă competentă a unui stat membru să impună o sancțiune pentru încălcarea dreptului european al concurenței, într-o situație precum cea din speță, în care aceeași persoană juridică a fost deja achitată în mod definitiv de o sancțiune administrativă care i-a fost impusă de autoritatea de reglementare națională în sectorul serviciilor poștale pentru o pretinsă încălcare a legislației poștale, având în vedere aceleași fapte sau fapte similare, în măsura în care criteriul unității interesului legal protejat nu este îndeplinit întrucât prezenta cauză vizează două încălcări diferite din două legislații distincte care fac parte din două domenii juridice separate?
- 2) Principiul *non bis in idem*, așa cum este garantat de articolul 50 din Cartă, trebuie să fie interpretat în sensul că nu împiedică autoritatea administrativă competentă a unui stat membru să impună o sancțiune pentru încălcarea dreptului european al concurenței, într-o situație precum cea din speță, în care aceeași persoană juridică a fost deja achitată în mod definitiv de o sancțiune administrativă care i-a fost impusă de autoritatea de reglementare națională în sectorul serviciilor poștale, pentru o pretinsă încălcare a legislației poștale, având în vedere aceleași fapte sau fapte similare, pentru motivul că o limitare a principiului *non bis in idem* ar fi justificată de faptul că legislația în materie de concurență urmărește un obiectiv complementar de interes general, respectiv salvarea și menținerea unui sistem fără denaturarea concurenței pe piața internă, și nu excede ceea ce este adecvat și necesar în vederea atingerii obiectivului legitim urmărit de această legislație, și/sau în vederea protejării dreptului și a libertății de a desfășura o activitate comercială al altor operatori în temeiul articolului 16 din Cartă?

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 14 februarie 2020 – Fryč/Comisia

(Cauza T-92/20)

(2020/C 161/55)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Petr Fryč (Pardubice, Republica Cehă) (reprezentant: Š. Oharková, avocat)

Pârâtă: Comisia

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că instituțiile Uniunii Europene au săvârșit o încălcare gravă a obligațiilor lor și au cauzat prejudicii reclamantului întrucât:
 - Comisia Europeană a adoptat Regulamentul (CE) nr. 800/2008 din 6 august 2008 (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) într-o formă care, *inter alia*, depășește limitele competenței legale atribuite Comisiei prin tratate, nu asigură respectarea principiilor constituționale potrivit cărora o ingerință în ceea ce privește concurența care afectează piața comună trebuie să aibă caracter excepțional și să fie justificată și a permis în mod nelegal ca ajutoarele de stat să fie puse în aplicare în contextul unui program de subvenții (Operační program Podnikání a inovace [Programul Operațional Întreprinderi și Inovație], denumit în continuare „OPPI”), care a cauzat prejudicii activității comerciale a reclamantului;
 - prin decizia din 3 decembrie 2007, Comisia Europeană a adoptat un program operațional care încalcă tratatele și carta și nu a publicat această decizie;
 - Comisia Europeană nu a procedat în mod adecvat la examinarea plângerii formulate de reclamant cu privire la nelegalitatea OPPI întrucât, în primul rând, nu a analizat împrejurările creării și ale punerii în aplicare a OPPI și, în al doilea rând, nu a justificat în mod corespunzător respingerea plângerii reclamantului;
 - Curtea de Justiție a Uniunii Europene a refuzat să examineze fondul cauzei în cadrul acțiunii în anularea Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare și a respins acțiunea ca vădit nefondată, încălcându-și astfel obligația legală de a aplica principiul proporționalității, și, printr-o abordare unilaterală excesiv de formală, a încălcat dreptul constituțional al reclamantului la o cale de atac jurisdicțională efectivă și la un proces echitabil;
- stabilirea obligației pârâtei de a plăti reclamantului suma de 4 800 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului cauzat în modul descris mai sus, în termen de 3 zile de la data la care hotărârea rămâne definitivă;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Prin intermediul primului motiv, se susține că reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu în temeiul răspunderii extracontractuale a Uniunii prevăzute la articolul 340 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Ca urmare a ajutorului public acordat concurenților reclamantului cu încălcarea TFUE, societatea reclamantului a fost prejudiciată din punct de vedere concurențial, ceea ce a determinat inițial o reducere a cifrei sale de afaceri anuale și o reducere a profitului său anual de mai multe milioane de coroane cehe. Având în vedere că durata ajutorului public și, prin urmare, a situației economice nesatisfăcătoare subsecvente a societății a fost de mai mulți ani, instanța competentă din Republica cehă a pronunțat o decizie de declarare a insolvenței.

Chiar presupunând că Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) este legal, ajutorul care a fost acordat în mod selectiv și discriminatoriu în contextul programului de subvenții OPPI i-a cauzat reclamantului prejudicii specifice și excepționale, care au depășit complet limitele riscului economic asociat cu activitatea economică a societății reclamantului.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, se afirmă că Regulamentul (CE) nr. 800/2008 din 6 august 2008 (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) a fost adoptat de Comisie într-o formă care nu asigură respectarea articolului 107 TFUE.

Potrivit articolului 109 TFUE, Consiliul poate stabili prin regulament domeniile în care nu se aplică procedura standard, prin care Comisia examinează propunerea de ajutor de stat și analizează conformitatea acesteia cu articolul 107 TFUE. Consiliul a adoptat Regulamentul nr. 659/1999 și prin acest regulament [în conformitate cu articolul 108 alineatul (4) TFUE] a autorizat Comisia să adopte regulamente prin care să reglementeze condițiile de acordare a ajutoarelor de stat în afara regimului standard de autorizare *ad hoc*. Comisia a adoptat Regulamentul nr. 70/2001, ulterior Regulamentul nr. 800/2008 și ulterior Regulamentul nr. 651/2014 (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare).

Totuși, nici Consiliul, nici Comisia nu pot depăși, prin regulamentele lor, cadrul articolului 107 TFUE; rolul acestora trebuie să constea în stabilirea condițiilor de acordare a ajutoarelor de stat, astfel încât statele membre care pun în aplicare ajutoare de stat în sectoare „exceptate” să nu poată implementa ajutoare de stat incompatibile cu principiul neingerinței în concurență, chiar dacă ajutorul este exceptat de la procedura standard în fața Comisiei. Acesta este motivul pentru care există monitorizarea schemelor de ajutor de stat realizată de Comisie (înstituită și garantată de TFUE) inclusiv în sectoarele exceptate, pentru care (cel puțin teoretic) există proceduri de recuperare a ajutoarelor ilegale și pentru care Uniunea se consideră încă drept o economie de piață, și anume o economie care produce mărfuri și servicii pe care consumatorii le achiziționează în mod liber în încercarea de a optimiza raportul venituri/cheltuieli, iar nu mărfuri și servicii stabilite de politicieni și autorități.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, se pretinde că decizia din 3 decembrie 2007 privind Programul operațional (OPPI) a fost adoptată de Comisie cu încălcarea tratatelor și a cartei și că această decizie nu a fost publicată.

Comisia este singura instituție a Uniunii competentă să controleze dacă ajutoarele de stat sunt puse în aplicare în conformitate cu articolul 107 TFUE.

Comisia nu a examinat, în ceea ce privește programul operațional autorizat, dacă și de ce a existat o disfuncționalitate a pieței, care reprezintă o condiție pentru punerea în aplicare a unui ajutor de stat. În plus, Comisia nu a solicitat Republicii Cehe o analiză a costurilor și a beneficiilor („cost-benefit analysis”, CBA), indicatori stabiliți în mod obiectiv, o analiză a impactului asupra concurenței și a altor cerințe care, în opinia reclamantului, condiționează punerea în aplicare a unui ajutor de stat. Decizia Comisiei a fost, așadar, nelegală și a încălcat misiunea Comisiei.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, se susține că Comisia a primit din partea reclamantului o serie de plângeri, inclusive analize detaliate, care demonstrează nelegalitatea ajutorului pus în aplicare pe baza OPPI, că aceasta nu a procedat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului și nu a respectat principiul bunei administrări garantat reclamantului în temeiul Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii. Fără a întreprinde niciun demers pentru a le verifica sau a solicita documente suplimentare, Comisia a refuzat să examineze plângerile reclamantului pentru motivul că *prima facie* nu constata nicio neregularitate în punerea în aplicare a programului de subvenții OPPI.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, se invocă o denegare de justiție săvârșită de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) ca urmare a unui formalism excesiv.

Reclamantul a sesizat CJUE cu o acțiune în anularea a trei regulamente de exceptare pe categorii de ajutoare pentru motivul că acestea încalcă tratatele și cartă. CJUE a respins în ambele instanțe cererea reclamantului de anulare a regulamentelor de exceptare pe categorii de ajutoare ca vădit inadmisibilă. Motivul respingerii a fost nerespectarea termenului obiectiv de două luni prevăzut la articolul 263 TFUE. CJUE nu a examinat în niciun mod fondul cauzei și a aplicat în mod pur formal termenul pentru introducerea acțiunii. Cu toate acestea, reclamantul a arătat că faptul că mecanismul de control al Comisiei nu a funcționat în mod adecvat nu s-a revelat decât ca urmare a răspunsului Comisiei la plângerea sa. În cererea introductivă, reclamantul a indicat că, în opinia sa, termenul a început să curgă de la răspunsul Comisiei prin care aceasta a refuzat să examineze în detaliu plângerea sa.

Acțiune introdusă la 20 februarie 2020 – Sciessent/Comisia

(Cauza T-123/20)

(2020/C 161/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sciessent LLC (Beverly, Massachusetts, Statele Unite) (reprezentanți: K. Van Maldegem și P. Sellar, avocați, și V. McElwee, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/1973 a Comisiei din 27 noiembrie 2019 de neaprobare a zeolitului de argint și de cupru ca substanță activă existentă destinată utilizării în produsele biocide aparținând tipurilor de produs 2 și 7 ⁽¹⁾;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea unei norme de drept referitoare la aplicarea tratatelor și a articolelor 4 și 19 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 ⁽²⁾.
 - Pârâta, întemeindu-se pe avizul Comitetului pentru produse biocide privind aprobarea substanței active zeolit de argint și de cupru pentru tipurile de produs 2 și 7, a concluzionat că această substanță nu putea fi aprobată pentru motivul că o eficacitate suficientă nu a fost demonstrată. Totuși, potrivit reclamantei, evaluarea eficacității a fost efectuată în mod eronat prin referire la un articol tratat. Reclamanta afirmă că pârâta, în evaluarea și în concluziile sale privind eficacitatea substanței, a interpretat și a aplicat în mod greșit dreptul aplicabil, atunci când a examinat eficacitatea zeolitului de argint și de cupru.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o lipsă de competență – încălcarea articolului 290 TFUE și a articolelor 4 și 19 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.
 - Motivul neaprobării zeolitului de argint și de cupru în temeiul actului atacat este pretinsa eficacitate insuficientă a articolului tratat în care acesta este utilizat. Totuși, reclamanta susține că singurele criterii pe care pârâta le-ar putea lua în considerare în mod legal sunt limitate la cele enumerate la articolele 4 și 19 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012. Aceste criterii nu includ eficacitatea articolului tratat, a cărui evaluare face parte din cea de a doua etapă, ulterioară, a autorizării produsului biocid la nivelul statului membru. Ținând seama de faptul că tocmai această evaluare a fost efectuată de pârâtă pentru a justifica neaprobarea zeolitului de argint și de cupru, ceea ce înseamnă că pârâta a depășit ceea ce este abilitată să facă în temeiul Regulamentului (UE) nr. 528/2012, pârâta a încălcat articolul 290 TFUE și articolele 4 și 19 din regulamentul menționat.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea unei norme de drept referitoare la aplicarea tratatelor – principiul nediscriminării.
- Substanța reclamantei a fost tratată diferit de alte substanțe utilizate pentru aceleași tipuri de produs 2 și 7, fără ca pârâta să justifice în mod obiectiv motivul pentru care zeolitul de argint și de cupru ar trebui să fie tratat în mod diferit de substanțele respective, care au fost toate supuse acelorași reguli de evaluare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 528/2012 (și al Directivei 98/8/CE ^(?)) pentru produsele de același tip.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea unei norme de drept referitoare la aplicarea tratatelor – principiul securității juridice.
- Pârâta a adresat președintelui Comitetului pentru produse biocide o scrisoare deschisă prin care urmărea să clarifice modul în care trebuia interpretată și aplicată legislația referitoare la evaluarea eficacității și articolelor tratate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 528/2012. Reclamanta s-a întemeiat pe conținutul acestei scrisori, care a confirmat claritatea legislației, și a avut așteptări legitime privind aprobarea substanței. În consecință, actul atacat a încălcat principiile încrederii legitime și securității juridice.

⁽¹⁾ JO 2019, L 307, p. 58.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO 2012, L 167, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO 1998, L 123, p. 1, Ediție specială, 03/vol.24, p. 67).

Ațiune introdusă la 27 februarie 2020 – IR/Comisia

(Cauza T-131/20)

(2020/C 161/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: IR (reprezentanți: S. Pappas și A. Pappas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Directorului general pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune conținută în e-mailul din 2 iulie 2019 al corespondentului responsabil cu resursele umane prin care s-a respins cererea Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop) pentru a treia reinnoire a detașării reclamantului;
- anularea deciziei din 23 ianuarie 2020 a Autorității împuternicite să facă numiri prin care s-a respins plângerea depusă de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statut;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe neregularitatea procedurii prelitigioase, care nu a condus la un control adecvat de către Autoritatea împuternicită să facă numiri a deciziei atacate din 2 iulie 2019.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare esențială și procedurală a articolului 38 din Statut.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului general al obligației de diligență, ca parte a dreptului la o bună administrare în legătură cu neluarea în considerare a tuturor elementelor de fapt ale cauzei și pe lipsa motivării.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la protecția familiei prevăzut la articolul 33 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2020 – NEC Oncoimmunity/EASME

(Cauza T-132/20)

(2020/C 161/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: NEC Oncoimmunity A/S (Oslo, Norvegia) (reprezentanți: T. Nordby, R. Bråthen și O. Brouwer, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (EASME)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal și în temeiul articolului 263 TFUE:
 - anularea deciziei atacate [decizia din 16 decembrie 2019 prin care s-a pus capăt participării reclamantei la procedura H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 privind proiectul MEDIVAC(850078)],
 - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și de orice intervenient;
- cu titlu subsidiar și în temeiul articolului 272 TFUE:
 - constatarea că decizia atacată este afectată de o încălcare a obligațiilor contractuale de către pârâtă,
 - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și de orice intervenient.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe articolul 263 TFUE și un motiv unic privind capetele de cerere întemeiate pe articolul 272 TFUE.

1. Primul motiv întemeiat pe articolul 263 TFUE, potrivit căruia pârâta a săvârșit o eroare de drept și a aplicat în mod eronat criteriile de eligibilitate pentru acordarea grantului în temeiul instrumentului pentru IMM-uri prevăzut în Regulamentul nr. 1290/2013 (*).
2. Al doilea motiv întemeiat pe articolul 263 TFUE, potrivit căruia pârâta a săvârșit o eroare de drept, întrucât decizia atacată încalcă principiul egalității de tratament.
3. Al treilea motiv întemeiat pe articolul 263 TFUE, potrivit căruia decizia atacată încalcă principiile securității juridice și încrederii legitime.

4. Motivul unic întemeiat pe articolul 272 TFUE, potrivit căruia decizia atacată are de asemenea ca rezultat, în special din cauza erorii identificate în interpretarea legii aplicabile și a unei practici discriminatorii, o interpretare incorectă și o nerespectare a obligațiilor contractuale față de reclamantă.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de stabilire a normelor de participare și diseminare pentru „Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – „Orizont 2020” și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1906/2006 (JO 2013 L 347, p. 81)

Acțiune introdusă la 27 februarie 2020 – Huhtamaki/Comisia

(Cauza T-134/20)

(2020/C 161/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Huhtamaki Sàrl (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentanți: M. Struys și F. Pili, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2019 întemeiate pe articolul 4 din normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 (¹) prin care se respinge cererea de confirmare a reclamantei din 13 noiembrie 2019 privind accesul la documente în conformitate cu acest regulament;
- obligarea Comisiei Europene să acorde reclamantei acces la versiunile neconfidențiale ale documentului care enumerează beneficiarii soluțiilor fiscale anticipate prezentate de Luxemburg la 22 decembrie 2014 în răspuns la scrisoarea Comisiei din 19 iunie 2013, la care se face referire la punctul 4 din decizia Comisiei din 7 martie 2019 de deschidere a procedurii oficiale de investigare în materia ajutoarelor de stat în cazul Ajutor de stat SA.50400 (2019/NN-2) – Posibil ajutor de stat, și soluțiile fiscale anticipate emise de administrația fiscală din Luxemburg la care se face referire la punctele 4 și 7 din respectiva decizie a Comisiei din 7 martie 2019;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, potrivit căruia Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că prezumția generală de nedivulgare consacrată în jurisprudență este aplicabilă în ceea ce privește cererea reclamantei de acces la documentele solicitate.
2. Al doilea motiv, potrivit căruia presupunând că prezumția de nedivulgare ar fi aplicabilă în prezenta cauză (*quod non*), lipsa oricărei posibile atingeri aduse intereselor protejate de articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 ar împiedica aplicarea prezumției respective (primul aspect al celui de al doilea motiv).

3. Al treilea motiv, potrivit căruia Comisia a încălcat obligația de motivare stabilită la articolul 296 TFUE și dreptul reclamantei la bună administrare prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Ațiune introdusă la 28 februarie 2020 – Vulkano Research and Development/EUIPO – Ega (EGA Master)

(Cauza T-135/20)

(2020/C 161/60)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Vulkano Research and Development, SL (Vitoria-Gasteiz, Spania) (reprezentanți: V. Wellens și C. Schellekens, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ega sp. z o.o. sp.k. (Starogard Gdański, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală EGA Master – marca Uniunii Europene nr. 5 835 558

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2019 în cauza R 1038/2018-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, cu excepția concluziei potrivit căreia marca contestată trebuie menținută pentru produsele „Metale comune și aliajele acestora” din clasa 6;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 8 alineatul (4) coroborat cu articolul 60 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - nemotivare vădită a deciziei atacate.
-

A acțiune introdusă la 2 martie 2020 – Ardex/EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)**(Cauza T-136/20)**

(2020/C 161/61)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Ardex GmbH (Witten, Germania) (reprezentant: C. Becker, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Lian Chen (Seseña Nuevo, Spania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „ArtiX PAINTS” – cererea de înregistrare nr. 16 825 614*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 18 noiembrie 2019 în cauza R 2503/2018-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea dispozițiilor de procedură ale articolului 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 al Comisiei;
- încălcarea dispozițiilor de procedură ale articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea dreptului de a fi ascultat;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

A acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia/Comisia**(Cauza T-139/20)**

(2020/C 161/62)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezențanți: Y. Desmedt, L. Salernitano și K. Olsthoorn, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea următoarelor părți ale actului atacat: (i) punctul 1 litera (b) și punctul 2 litera (b) din anexa VI în partea care prevede că „aceste valori sunt considerate ca valori declarate în sensul procedurii de verificare din anexa IX”; (ii) punctul 2 litera (a) din anexa IX în partea în care prevede că „valorile declarate” corespund „valorilor indicate în documentația tehnică”; și (iii) punctul 2 litera (b) din anexa IX;
- anularea tabelului 9 privind „Toleranțele de verificare” din anexa IX în partea în care conține parametrii care sunt incluși în anexa VI și nu sunt cuprinși în anexa V, și anume: „EW, full, EW,½, EW,1/4, EWD, full, EWD,½” și „WW, full, WW,½ WW,1/4, WWD, full, WWD,½”; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea introdusă, reclamanta solicită anularea Regulamentului delegat (UE) 2019/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă încălcarea de către actul atacat a articolelor 3, 12 și 16 din regulamentul-cadru ⁽²⁾ și depășirea de către Comisie a competențelor sale prin introducerea unor cerințe neconforme în privința documentației tehnice pe care furnizorii trebuie să o încarce în baza de date și a procedurii de verificare în scopul supravegherii pieței pe care autoritățile competente o pot aplica.
2. Al doilea motiv, prin care se susține că actul atacat încalcă principiul securității juridice și al egalității de tratament întrucât nu stabilește clar și univoc cadrul reglementar punând furnizorii în imposibilitatea de a-și cunoaște obligațiile referitoare la datele care trebuie indicate în documentația tehnică și procedura de verificare aplicabilă pentru a analiza acuratețea datelor.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/2014 al Comisiei din 11 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a mașinilor de spălat rufe de uz casnic și a mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1061/2010 al Comisiei și a Directivei 96/60/CE a Comisiei (JO 2019, L 315, p. 29).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO 2017, L 198, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia – Home Appliance Europe/Comisia

(Cauza T-140/20)

(2020/C 161/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezentanți: Y. Desmedt, L. Salernitano și K. Olsthoorn, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea următoarelor părți ale actului atacat: (i) punctul 42 din anexa I care prevede definiția „valorii declarate”; (ii) al doilea paragraf punctul 2 litera (a) din anexa IX în partea în care prevede că „valorile declarate” corespund „valorilor indicate în documentația tehnică”; și (iii) al doilea paragraf punctul 2 litera (b) din anexa IX;

- anularea tabelului 9 privind „Toleranțele de verificare” din anexa IX în partea în care conține parametrii care sunt incluși în anexa VI și nu sunt cuprinși în anexa V, și anume: „Eficacitate totală a rețelei de alimentare η_{TM} ”, „Factorul de menținere a fluxului luminos (pentru FL și HID)”, „Factorul de supraviețuire (pentru FL și HID)” și „Puritatea de excitație”;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea introdusă, reclamanta solicită anularea Regulamentului delegat (UE) 2019/2015 al Comisiei ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă încălcarea de către actul atacat a articolelor 3, 12 și 16 din regulamentul-cadru ⁽²⁾ și depășirea de către Comisie a competențelor sale prin introducerea unor cerințe neconforme în privința documentației tehnice pe care furnizorii trebuie să o încarce în baza de date și a procedurii de verificare în scopul supravegherii pieței pe care autoritățile competente o pot aplica.
2. Al doilea motiv, prin care se susține că actul atacat încalcă principiul securității juridice și al egalității de tratament întrucât nu stabilește clar și univoc cadrul reglementar punând furnizorii în imposibilitatea de a-și cunoaște obligațiile referitoare la datele care trebuie indicate în documentația tehnică și procedura de verificare aplicabilă pentru a analiza acuratețea datelor.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/2015 al Comisiei din 11 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a surselor de lumină și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 874/2012 al Comisiei (JO 2019, L 315, p. 68).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO 2017, L 198, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia – Home Appliance Europe/Comisia

(Cauza T-141/20)

(2020/C 161/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezentanți: Y. Desmedt, L. Salernitano și K. Olsthoorn, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea următoarelor părți ale actului atacat: (i) al treilea paragraf punctul 2 litera (a) din anexa IX în partea în care prevede că „valorile declarate” corespund „valorilor indicate în documentația tehnică”; și (ii) al treilea paragraf punctul 2 litera (b) din anexa IX;
- anularea tabelului 8 privind „Toleranțele de verificare pentru parametrii măsurători” din anexa IX în partea în care conține parametrii care sunt incluși în anexa VI și nu sunt cuprinși în anexa V, și anume: „E16, E32” și „Eaux”;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea introdusă, reclamanta solicită anularea Regulamentului delegat (UE) 2019/2016 al Comisiei ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă încălcarea de către actul atacat a articolelor 3, 12 și 16 din regulamentul-cadru ⁽²⁾ și depășirea de către Comisie a competențelor sale prin introducerea unor cerințe neconforme în privința documentației tehnice pe care furnizorii trebuie să o încarce în baza de date și a procedurii de verificare în scopul supravegherii pieței pe care autoritățile competente o pot aplica.
2. Al doilea motiv, prin care se susține că actul atacat încalcă principiul securității juridice și al egalității de tratament întrucât nu stabilește clar și univoc cadrul reglementar punând furnizorii în imposibilitatea de a-și cunoaște obligațiile referitoare la datele care trebuie indicate în documentația tehnică și procedura de verificare aplicabilă pentru a analiza acuratețea datelor.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/2016 al Comisiei din 11 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a aparatelor frigorifice și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1060/2010 al Comisiei (JO 2019, L 315, p. 102).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO 2017, L 198, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 februarie 2020 – Applia/Comisia

(Cauza T-142/20)

(2020/C 161/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezentanți: Y. Desmedt, L. Salernitano și K. Olsthoorn, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea următoarelor părți ale actului atacat: (i) punctul 1 litera (b) din anexa VI, în partea care prevede că „aceste valori sunt considerate valori declarate în sensul procedurii de verificare din anexa IX”; (ii) al treilea paragraf punctul 2 litera (a) din anexa IX în partea în care prevede că „valorile declarate” corespund „valorilor indicate în documentația tehnică”; și (iii) al treilea paragraf punctul 2 litera (b) din anexa IX;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea introdusă, reclamanta solicită anularea Regulamentului delegat (UE) 2019/2017 al Comisiei ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă încălcarea de către actul atacat a articolelor 3, 12 și 16 din regulamentul-cadru ⁽²⁾ și depășirea de către Comisie a competențelor sale prin introducerea unor cerințe neconforme în privința documentației tehnice pe care furnizorii trebuie să o încarce în baza de date și a procedurii de verificare în scopul supravegherii pieței pe care autoritățile competente o pot aplica.

2. Al doilea motiv, prin care se susține că actul atacat încalcă principiul securității juridice și al egalității de tratament întrucât nu stabilește clar și univoc cadrul reglementar punând furnizorii în imposibilitatea de a-și cunoaște obligațiile referitoare la datele care trebuie indicate în documentația tehnică și procedura de verificare aplicabilă pentru a analiza acuratețea datelor.

- (¹) Regulamentul delegat (UE) 2019/2017 al Comisiei din 11 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a mașinilor de spălat vase de uz casnic și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1059/2010 al Comisiei (JO 2019, L 315, p. 134).
- (²) Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO 2017, L 198, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 martie 2020 – Guangxi Xin Fu Yuan/Comisia

(Cauza T-144/20)

(2020/C 161/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd (Bobai, China) (reprezentanți: J. Cornelis și T. Zuber, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2131 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1198 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, potrivit căruia Comisia a încălcat articolul 13 alineatul (3) coroborat cu articolul 5 alineatele (10) și (11) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază”), precum și articolele 6.1, 6.2 și 12.1 din Acordul antidumping al OMC, principiul nediscriminării și principiul protecției încrederii legitime atunci când nu a inclus-o pe reclamantă în lista exhaustivă de exportatori vizați din regulamentul de deschidere a examinării anticircumvenție, iar ulterior a extins domeniul de aplicare al examinării pentru a o include și pe reclamantă.
2. Al doilea motiv, potrivit căruia Comisia nu dispunea de o bază legală pentru includerea reclamantei în regulamentul atacat, întrucât articolul 13 alineatul (3) din regulamentul de bază nu acoperă instituirea de măsuri anticircumvenție în temeiul unui simplu risc de circumvenție și impune de altfel înregistrarea prealabilă a tuturor importurilor vizate. În plus, raționamentul prezentat de Comisie conține erori de logică, este nefondat și face abstracție de probe esențiale, astfel încât este afectat de o eroare vădită de apreciere.
3. Al treilea motiv, potrivit căruia Comisia nu a respectat dreptul la apărare al reclamantei și a încălcat principiul nediscriminării prin faptul că și-a întemeiat decizia finală pe două noi elemente de fapt cu privire la care reclamanta nu a avut posibilitatea de a prezenta observații în cadrul anchetei de reexaminare.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO